

ISSN 1392-4753

PRIMITAS

TRIMITAS

2017 m. Nr. 2 (1311)

Leidžiamas nuo 1920 m. birželio / Atkurtas 1990 m. liepą.

Išėina kas antrą mėnesį

Tiražas 860 egz.

Mieli „Trimito“ skaitytojai,

džiugu, kad šaulių gretas papildė sąmoningi ir savo Tėvynę pasiryžę ginti piliečiai, prie-saiką ir pasižadėjimą davę Vasario 16-osios bei Kovo 11-osios proga. Labai svarbus LR Seimo pademonstruotas pasitikėjimas Lietuvos šauliais ir suteikta galimybė įsigyti ginklus šaulio tarnybai. Šiame numeryje pateikiame trumpą apžvalgą, kuri, tikime, padės suprasti, kokius reikalavimus turi atitikti šaulys ir kokius veiksmus jam privalu atlikti, norint gauti leidimą. Kviečiame susipažinti su Lietuvos šaulių sąjungos paramos Ukrainai grupės nariais ir jų jau daugiau nei metus vykdoma veikla. Galbūt papildysite jų gretas?

Naujosios žurnalo rubrikos Apžvalga puslapiuose Vytautas Keršanskas, Rytų Europos studijų centro analitikas, šaulys, dalinasi mintimis apie Europos gynybos stiprinimą ir jo galimą poveikį transatlantiniams santykiams.

Malonaus skaitymo.

Nuoširdžiai
Dovilė Rusteikienė,
„Trimito“ redaktorė

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Projektą „Dialogas ir/ar kova: viešosios erdvės iššūkiai“ (straipsniai: „Hibridinių karų akivaizdoje“, „Šaulių klasėse ugdomi sąmoningi piliečiai“, „Lengvieji tankai „Vickers-carden loyd“ tarpukario Lietuvos kariuomenės tarnyboje“, „Lietuvos šaulių sąjungos paramos Ukrainai grupė“) remia Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondas.

2017 m. skirta 6 tūkst. eurų.

ŠIAME NUMERYJE:

ĮVYKIAI

Kovo 11-ąją – duoklė patriotizmo kalvams 2
Agresyvių sirgalių įkūniję šauliai buvo itin aršūs 4

TEMA

Ginklas šaulio tarnybai 6
Hibridinių karų akivaizdoje 8
Šaulių klasėse ugdomi sąmoningi piliečiai 10
Lietuvos šaulių sąjungos paramos Ukrainai grupė 12

APŽVALGA

Kaip Europos gynybos stiprinimas gali atsilipti transatlantiniams santykiams? 16

PLAKATAS

Kliūčių įveikimas 18

JAUNIEJI ŠAULIAI

Antroji Jaunųjų šaulių asamblėja Kaune 20

SAJA – ŠVIESTIS IR ŠVIESTI

Apie studijų pasirinkimą ir darbo praktikos svarbą 22

ATMINTIS

Lengvieji tankai „Vickers-carden loyd“ tarpukario Lietuvos kariuomenės tarnyboje 26

POKALBIS

Generolo P. Plechavičiaus šaulių rinktinė turi naują vadą 30

KAS KUR KADA

31

TRIMITAS REKOMENDUOJA

34

REDAKCIJA

Redaktorė Dovilė Rusteikienė, kalbos redaktorė Eglė Vėbraitė, korespondentas Valdas Kilpys, dizaineris-maketuotojas Ignas Gaizauskas.

Redakcijos kolegija: Liudas Gumbras (LŠS vadas), Mindaugas Nefas (CV narys), Sigitas Ozgirdas (CV narys), Alina Bortkevič (CV narys), Juozas Janušaitis (CV narys), Jolita Mickevičiūtė (LŠS studentų korporacijos „Saja“ narė), Irena Šalaviejiė (LŠS išeivijoje šaulė).

I, III ir IV-tame viršeliuose Valdo Kilpio nuotraukos.

Adresas: Laisvės al. 34, LT-44240 Kaunas, Lietuva. Tel.: + 370 615 27315, el. p. redakcija@sauliusajunga.lt • facebook.com/trimitas.lt
Leidėjas: Lietuvos šaulių sąjunga • www.sauliusajunga.lt • facebook.com/sauliusajunga.lt

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su autorių nuomone.
Rankraščiai negražinami ir nerecenzuojami. Dėl spaudos broko kreiptis į spaustuvę.
Spausdino UAB „Judek spauda“, Europos pr. 96C, LT-46351 Kaunas.

Atstovai užsienyje:
LŠS išeivijoje (JAV) J. R. Butkus • Toronto (Kanada) V. Pūtvio kuopos vadas V. Pečiulis
Facebook: „Lietuvos Šaulių Sąjunga Išeivijoje – Centro valdyba“

© „Trimitas“, 2017
Leidinio indeksas 5291.
ISSN 1392-4753
Tiražas 860 egz.

TAPK KARININKU!

- Įgysi karininko profesiją ir aukštąjį universitetinį išsilavinimą
- Visos studijų programos finansuojamos valstybės

✓ Suteiksime:

Stipendiją iki 170 Eur
Maitinimą, aprangą, avalynę, kario ekipuotę
Šiuolaikines gyvenimo sąlygas
Karių socialines garantijas
Medicininę priežiūrą
Tarnybos vietą

✓ Dalyvausi:

Tarptautinėse ERASMUS ir dvišalių mainų studijose
Parašutinio ir lyderio psichofizinio rengimo programose

✓ Įgysi:

Šaudymo vadovo kvalifikaciją
Fizinio rengimo instruktoriaus kvalifikaciją
Teisę vairuoti B ir C kategorijų transporto priemones
Vadovo darbų saugos kursų baigimo pažymėjimą
Pirmosios medicinos pagalbos kursų baigimo pažymėjimą

✓ Gebėjimus lavinsi:

Sporto, karybos ir kituose būreliuose
Meno kolektyvuose

WWW.LKA.LT

Studijų skyriaus tel. (8 5) 210 35 97
Atrankos centro tel. (8 5) 210 35 93

KOVO 11-AJĄ – DUOKLĖ PATRIOTIZMO KALVIAMS

Lukas Pileckas | Nuotraukos Luko Pilecko

Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dieną, Kovo 11-ąją, Laisvės šventė sujungė miestus ir miestelius. Įvairiose gyvenvietėse žmonės šventė nepriklausomybės atgavimą, Jurbarko prisiekė ir pasižadėjo šauliai.

Šiemet Kovo 11-oji buvo ypatinga Girdžių bendruomenei. Šventė čia prasidėjo ant Mituvos užtvankos kranto pastatytų Gediminaičių stulpų atidengimu. Penkių metrų aukščio lietuvybės simbolis iškilo LDK Kęstučio šaulių 7-osios rinktinės šaulio, Girdžių seniūno Dariaus Juodaičio iniciatyva. Šią idėją palaikė rėmėjai, savo lėšomis prisidėjo bendruomenė.

Į iškilmingą atidarymo ceremoniją iš Kau-no atvyko Lietuvos šaulių sąjungos garbės sargybos šauliai. Jie kartu su „Juodo vilko“ būrio šauliais iššovė tris salves – Lietuvai, Girdžių apylinkėse už laisvę kovojusiems partizanams ir Kovo 11-ajai.

Prisiekė šauliai

Po šventės Girdžiuose šauliai vyko į Jurbarką – tradiciškai prie Vytauto Didžiojo paminklo prisiekė šauliai ir pasižadėjo jaunieji šios organizacijos nariai.

Priesaikos ir pasižadėjimo ceremonija prasidėjo iškilmingu vėliavos įnešimu. Didžiulė trispalvė – ypatinga. Tai viena pirmųjų Sakalinėje įsikūrusio LDK Kęstučio mechanizuotojo pėstininkų bataliono vėliavų. Po nepriklausomybės atgavimo šis batalionas buvo suformuotas jurbarkiečių iniciatyva ir pagrindu. Po kiek laiko vėliava padovanota Jurbarko Petro Paulaičio 1-ajai šaulių kuopai, kurios štabe saugoma iki šiol.

Tamauti Tėvynei šiais metais pasižadėjo 35 jaunieji šauliai. Šaulio priesaiką davė ir 12 suaugusiųjų. Šaulių priesaiką prieš rikiuotę skaitė ir priklausęs vėliavą pabučio Liudas Dudoravičius. Jaunojo šaulio pasižadėjimą skaitė Jogailė Gustaitytė. Išskirtine teise viešai skaityti priesaiką pagerbiami aktyvūs ir nusipelnę Sąjungos nariai.

„Kovo 11-oji – tai diena, kai širdyje jauti beribį pasididžiavimą. Ji suvienija žmones, surenka kartu vėl išpažinti savo meilę tėvynei. Matyti, kiek daug jaunimo susirinko į šią šventę, buvo didžiausias džiaugsmas. Šypsėnos, vėliava rankose, ta didelė žmonių grupė, žingsniuojanti per Jurbarką – štai kas yra tikrasis Lietu-

vos grožis! O man, kaip šaucei, priesaikos skaitymas buvo begalinė susijaudinimo ir garbės banga. Tuo momentu dar kartą įsitikinau, jog Lietuvos neiškeisiu į nieką. Jokie aplinkinių, tėvų ar mokytojų žodžiai nepakeis mano nuomonės. Didžiuojuosi, kad esu lietuvė“, – sakė J. Gustaitytė.

Po šaulių priesaikos ir jaunųjų šaulių pasižadėjimo jurbarkiečiai, pasipuošę trispalvės akcentais, dalyvavo Jaunimo organizacijų sąjungos iniciuotoje Kovo 11-osios eisenoje nuo Vytauto Didžiojo paminklo iki savivaldybės aikštės. Čia eisenos dalyviai suformavo pirmąjį Lietuvos vardo skiemenį – „LIE“.

Iš aikštės visi sugužėjo į Kultūros centrą pasiklausyti Antano Sodeikos meno mokyklos mokinių ir mokytojų Kovo 11-osios proga dovanoto koncerto „Tavo širdį sa-

Apdovanojimai

voj širdy girdžiu“. Būtent čia pristatyta nauja tradicija, kuria siekiama paskatinti šaulius aktyviau imtis kraštą bei patriotizmą puoselėjančių darbų.

Jurbarko r. savivaldybė, bendradarbiaudama su LDK Kęstučio šaulių 7-ąja rinktine, įsteigė du apdovanojimus už per praėjusius metus atliktus darbus. Buvo nuspręsta suaugusiam šauliui įteikti vardinį kovinį durklą, o jaunajam šauliui „Išlikimo dovaną“ – vardinį turistinį daugiafunkcij peilį ir kompasą.

Vardinis durklas įteiktas Petro Paulaičio 1-osios kuopos šauliui Vytautui Jurgiui Kairiui už iniciatyvas ir asmeninį indėlį jam žinant Lietuvos laisvės kovotojų ir ištremtų Lietuvos gyventojų atminimą rajone.

V. J. Kairys tikina, kad apdovanojimas jį maloniai nustebino. „Jei žmonės nusprendė apdovanoti, tai jie įvertino mano darbus“, – sakė šaulys.

V. J. Kairys ne tik šaulys, bet ir tremtinys. Vyras kartu su likimo broliais ir bendraminčiais yra pastatęs ir atnaujinęs ne vieną partizanams bei tremtiniais skirtą paminklą.

Peilis ir kompasas atiteko tos pačios kuopos jaunajai šaucei Mildai Kriščiūnaitei. Mergina apdovanota už aktyvų dalyvavimą jaunųjų šaulių veikloje, asmenines iniciatyvas, skatinančias jaunųjų šaulių motyvaciją.

Ypatingas pasižadėjimas

„Bandau suvokti, kodėl apdovanojo mane, kuo pasižymėjau būtent aš? Esu nuoširdžiai nustebinta, nors draugams tai nebuvo staigmena. Būti apdovano-tai už nuopelnus be galo malonu, tačiau nesijaučiu to verta. Kadangi esu Jurbarko būrio būrininkė, stengiausi atlikti savo pareigas teisingai ir dariau tai, kas man iš tikrųjų patinka. Tam tikri užsiėmimai,

kuriuos paskatinau, nebuvo tik mano iniciatyva, tai jaunųjų šaulių grupelių, kartais ir viso būrio darbas. Dėkoju merui už apdovanojimą, tačiau geriausias atlygis – jaunieji būrio šauliai ir gerbiami vada, darbas bei veiklos su jais, laisvalaikio juokas, kartais net pyktis“, – sakė M. Kriščiūnaite.

Jaunoji šaulė tikina, kad Kovo 11-oji jai yra ne tik valstybinė šventė, bet ir diena, kai galima daug kur dalyvauti ir švęsti Laisvę.

„Suvokiu laisvės kainą, gerbiu už Lietuvos nepriklausomybę galvas paguldžiusius partizanus. Nors man neteko patirti kartėlio, su kuriuo kovojo daugybė tautiečių, branginu savo kraštą, gamtą, vėliavą ir žmones. Jaučiu malonų virpulį, kai po kelionių grįžtu į savus miškus ir gnaužiu savyje skaudžią Lietuvos istoriją, prisimindama, kaip atkakliai mūsų protėviai kovėsi dėl mūsų laisvės. Džiaugiuosi galėdama drąsiai sakyti, kad esu lietuvė“, – sakė M. Kriščiūnaite.

Mergina taip pat tikina, kad prieš trejus metus davusi jaunojo šaulio pasižadėjimą niekada nesigailėjo tai padariusi.

„Prisijungimas prie Šaulių sąjungos labai mane pakeitė. Disciplina, atsakomybės jausmas, jaunatviškų intrigų kūryba, patriotiškumas, žmonių pažinimas – dau-

gybė vertybių ir situacijų, kurios skatino mane augti, buvo Sąjungos dėka. Vadas Marius Jazukevičius nuolat skatindavo eiti pirmyn, motyvavo ir dalykai, kurie iš pradžių atrodė neįmanomi net komandai, galiausiai buvo padaryti savomis rankomis. Taip pat Gintas Dulaitis ir Zigmas Dangėlas padėjo susipažinti su ginkluote, topografija, suvokti šaulystės prasmę, įgauti vadovavimo įgūdžių. Šaulių sąjunga visų pirma man padėjo rasti žmones, kurie pastūmėjo naujoms patirtims“, – atviravo šaulė.

Jurbarko rajono meras Skirmantas Mockevičius tikino, kad apdovanojimai tikrai reikalingi, todėl šauliai bus pagerbiami ir ateityje, ceremonija taps tradicija.

„Mačiau, kad apdovanojami labai susijaudino. Dabar šauliai žinos, kad kitais metais jų vėl laukia įvertinimas, juk tai skatina veikti“, – sakė S. Mockevičius.

Tokius pačius apdovanojimus rajonuose veikiančių padalinių šauliams šiemet įsteigė ir kitos Tauragės apskrities savivaldybės.

Apdovanojami dar trijų rinktinių šauliai. Rinktinių vadai Kęstutis Bauža padėkos raštus įteikė Jurbarko kuopos vadui Algirdui Geniui bei „Juodo vilko“ šauliams – Edgariui ir Giedriui Gabševičiams.

„Užsieniečių sirgalių“ pratybose dėvėjo geltonus šalmus

AGRESYVIUS SIRGALIUS ĮKŪNIJĘ ŠAULIAI BUVO ITIN ARŠŪS

Valdas Kilpys | Nuotraukos Valdo Kilpio

Kovo 26-ąją S. Dariaus ir S. Girėno sporto centre Kaune vyko jungtinės taktinės pratybos „Tvirtas skydas 2017“. Jas organizavo Viešojo saugumo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (VST). Unikalu tai, kad kartu su VST pratybose dalyvavo Lietuvos policijos, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento, Kauno miesto savivaldybės Civilinės saugos skyriaus, Kauno rajono greitosios medicinos pagalbos stoties, Mykolo Romerio universiteto Viešojo saugumo fakulteto pajėgos. VST duomenimis pratybose susirinko apie 700 pareigūnų.

Šaulių indėlis taip pat neliko nepastebėtas. Per šimtą šaulių apsiginklavę lazdomis, smėlio pripildytais maišeliais, medžio nuopjovomis aktyviai „kovojo“ su pareigūnais. Mat, pagal pratybų „legendą“, futbolo varžybų metu stadione kyla riaušės, kurios perauga į masinius neramumus mieste. Šaulių užduotis buvo imituoti agresyvius kitataučių sirgalius. Ir jiems tai sekėsi.

Turėdami aiškius lyderius šauliai organizavo atakas prieš pareigūnus ir šiems juos „sutramdyti“ buvo sunkoka užduotis. Teko pasitelkti vandens patrankas, ašarines dujas ir šunis. Viešojo tvarka galiausiai buvo įvesta.

Apibendrinamas pratybas VST vadas v. t. plk. Ričardas Pocius dėkojo šauliams už ženklų indėlį pratybose. Jo teigimu, svarbiausia užduotis – didinti įvairių institucijų sąveiką – buvo įgyvendinta.

Pratybų „Tvirtas skydas 2017“ pagrindinis tikslas – ruošti VST kovinius vienetus atkuriant ir užtikrinant viešąją tvarką įvykus ypatingai situacijai sportinių renginių metu, tobulinti sąveiką tarp vidinių VST operacijų valdymo centrų bei užtikrinti VST kovinių vienetų sąveiką su kitomis vidaus reikalų statutinėmis įstaigomis bei vietos savivaldybėmis.

Pirmieji susirėmimai: dujų ir vandens patrankų dar nematyti

Itin aktyvius „sirgalius“ pareigūnai izoliuodavo nuo pagrindinės grupės, tačiau atmosfera vis vien kaito

„Sirgalių“ jau tribūnose. Prasideda aktyvūs veiksmai, kuriuos pareigūnai privalo nutraukti

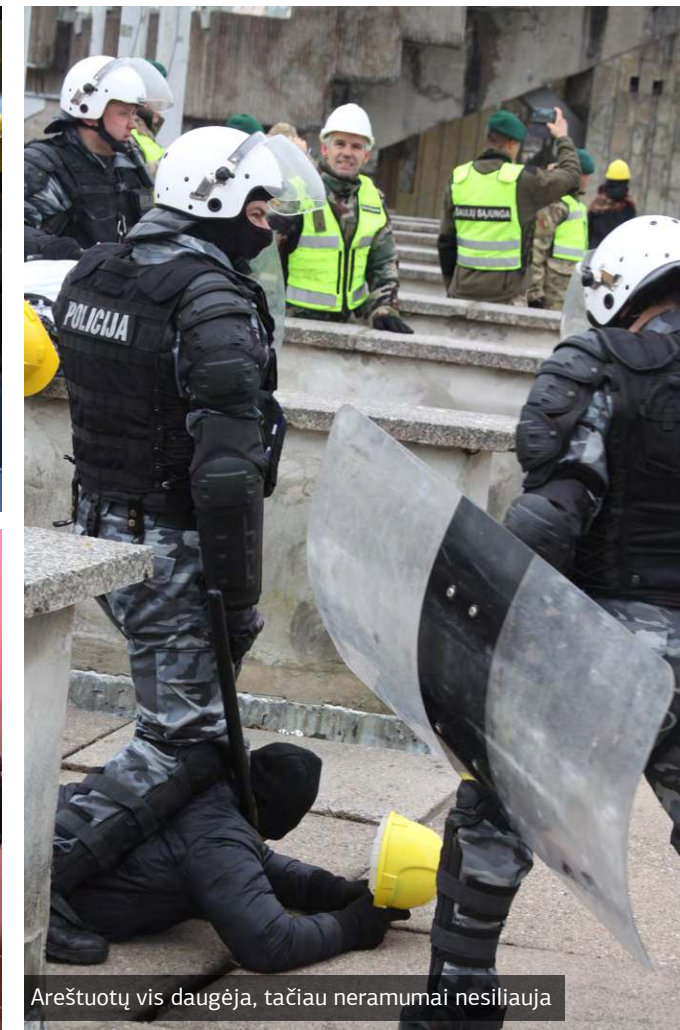
Dujos, dūmai ir didėjanti įtampa. Sportas niekam neberūpi

Vandens patrankos „mūšiu“ pasirengusios Šaulių laukia šaltas dušas

Pasigirdo automatinio ginklo šūvių serijos, vienas iš „sirgalių“ užsidegė, daržovių „kruša“ iš dangaus – pareigūnams tikrai nelengva

Areštuotų vis daugėja, tačiau neramumai nesiliauja

Žemė nuklota vaisiais ir daržovėmis, kurių „sirgaliams“ parūpino VST. „Puiki amunicija“, - tvirtino šauliai

Atvyko tie, kurių realiame gyvenime geriau nepamatyti. Nes jie „gelia“ skaudžiai ir tiksliai. Tvarka vėl įsivyravo stadiono prieigose. Iki kitų pratybų

GINKLAS ŠAULIO TARNYBAI

LŠS vadas ats. plk. lt. Liudas Gumbinas

LR Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo pakeitimas 2016 m. suteikė teisę fiziniams asmenims įsigyti B kategorijos ginklus skirtus šaulio ar kario savanorio tarnybai. Rusijos agresyvi politika ir tuometinio LR Seimo pademonstruotas pasitikėjimas Lietuvos šauliais, savo piliečiais, lėmė šio įstatymo priėmimą. Įstatymo pakeitimo pagrindinis tikslas skirtas įtvirtinti LR piliečių konstitucinę teisę ir pareigą ginklų ginti mūsų Lietuvos nepriklausomybę. Mes, šauliai, pasisakėme, kad ginklas turi būti pasiekiamas ir praktikuojamas juo naudotis net ir taikos metu, tuomet didesnė tikimybė, kad jis iššaus ir grėsmės akivaizdoje, o gal net padės atgrasinti „vagį“ nuo jo kėslių.

Galima priekaištauti, kodėl dar nėra dalinami LŠS leidimai, tačiau siekiami pateisinti suteiktą LR Seimo ir visuomenės pasitikėjimą bei matydami ilgalaikio tikslo svarbą, esame įsipareigoję, kad LŠS leidimus suteiks atsakingai, o reikalavimai šauliams nebus mažesni nei keliama kitais ginklo įsigijimo atvejais. Šauliams be būtinosios ginties bus suteiktos LK karinės jėgos statuto bei ginklo naudojimo šaulio tarnyboje žinios. Šaulių žinias tikrins LŠS sudaryta egzaminų komisija. Galimybė gauti ginklo leidimą šaulio tarnybai pirmiausiai bus sudaryta šauliams jau turintiems leidimus ginklui – tai padės paspartinti leidimų suteikimą bei įvertinti LŠS pasirengimą įgyvendinti poįstatymines tvarkas.

Dažnu atveju nepraleidžiame progos būti kritiškais, tačiau ne visada randame gerą žodį tiems, kurie dirba bendram labai nesitikėdami sulaukti padėkos. Šiandien mūsų padėkos pagrindai nusipelnė LR Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetas ir tuometinis komiteto vadovas Artūras Paulauskas, Seimo nariai (ypatingai šauliai), taip pat NSGK sekretoriato darbuotojai, kurie patikėjo šauliais nepaisant kilusių nuogastavimų. Verti išskirtinės mūsų padėkos Karaliaus Mindaugo 10-osios šaulių rinktinės vadas mjr. Mindaugas Milius, šaulys Andrius Kaluina, kiti šauliai, parengę LŠS tvarką ir mokymo programą dėl ginklo šaulio tarnybai. Tikiu, kad LŠS ginklininkas Virgilijus Milišaus-

kas sėkmingai įgyvendins ir tobulins esamas LŠS tvarkas dėl ginklo šaulio tarnybai. Būkime verti pasitikėjimo bei neleiskime sudvejoti, kad šaulių ginklai iššaus esant reikalui.

Bendravo **Valdas Kilpys**

Pastaruoju metu netylant kalboms apie teisę įgyti ginklų šaulio tarnybai, kalbamės su Virgilijumi Milišausku ir pateikiame Jums atsakymus į dažniausiai kylančius klausimus šia tema.

Ar kas iš šaulių jau yra baigę šį kursą ir turi leidimus?

Taip, daugelis LŠS karinio rengimo specialistų ir rinktinių vadovybė yra baigę šį kursą – jiems suteikta teisė mokyti rinktinės šaulius.

Žvelgiant praktiškai, kokia šio leidimo nauda šauliui? Tik moralinė, kad neberekės apsimetinėti „sportininku“? Kokie realūs privalumai?

Valstybės pasitikėjimas šauliais, savo valstybės piliečiais, teikia moralinį pasitenkinimą, motyvuoja šaulius bei demonstruoja mūsų šalies demokratijos brandą. Sutikite, kad toks sprendimas sunkiai įsivaizduojamas rytų kaimyninėse šalyse. Leidimas įsigyti ginklų šaulio tarnybai grindžiamas kiekvieno piliečio teise ir pareiga ginti valstybę, todėl šis sprendimas šauliams leis nemeluoti sau ir valstybei, kad ginklo paskirtis yra šaulio tarnybai, o ne medžioklei ar sportui. Taip pat, tai įpareigojo organizaciją pasirengti vidines teisėtas tvarkas, kaip asmeniniai ginklai gali būti naudojami tarnyboje ir mažins prielaidas spontaniškai veiklai. Gynybos potencialo didinimas, atgrasymas, tai dar kiti argumentai nagrinėjant šio sprendimo praktinę naudą. Be abejonės, šiame sprendime yra ir rizikų, visuomenės nuogastavimų, tačiau neabejoju, kad sugebėsime pateisinti žmonių pasitikėjimą.

Ar galima bus šauliškai tarnybai įsigytą ginklų nešiotis savigynai?

Šaulio tarnybai skirtas ginklas negali būti nešiojamas savigynai, tačiau gali būti naudojamas būtinosios ginties atveju kaip tai numatyta kitų ne

savigynos paskirties ginklų atvejais vadovaujantis LR teisės aktų nustatyta tvarka.

Ar ginklo šauliškai tarnybai kontekste yra kokia nors skirtis tarp trumpųjų ir ilgųjų ginklų? T.y. priklausomai nuo būtinumo ir noro, šaulys galės įsigyti arba trumpą, arba ilgą ar ir tokį, ir tokį ginklą?

Siekiant nemažinti bendrųjų policijos reikalavimų įsigyjant šaunamuosius ginklus, trumpąjį ginklų šaulio tarnybai įsigyti bus leidžiama sulaukus 21-erių metų, tačiau sulaukus 18-kos metų ir įvykdžius keliamus reikalavimus, šaulio tarnybai bus leidžiama įsigyti ilgą graižtvinį ginklą

Kaip paskui bus vykdoma kontrolė? Koku periodiškumu? Kas ją vykdys (šauliai ar policininkai)?

Šaulio tarnybai įsigytų ginklų kontrolė bus vykdoma analogiškai kaip ir kitų civilinėje apyvarčioje esančių ginklų, t. y., prižiūrima policijos pareigūnų. Tiesa, Šaulių sąjunga užtikrins, kad šaulių ginklai pratybų ir kitų užsiėmimų metu būtų naudojami tinkamai kaip reglamentuoja atitinkami LŠS norminiai aktai, taip pat informuos policiją apie šaulius, kurie neteko narystės ir prarado teisę į ginklo šaulio tarnybai leidimą. Šiuo atveju ginklas turės būti perduotas policijai arba suteiktas kitos paskirties ginklo leidimas.

Kas nutiks su ginklu, jeigu šaulys nebedalyvaus šauliškoje veikloje arba praras šaulio statusą?

Atsakant į pirmąjį klausimą, ginklus įsigiję šauliai periodiškai dalyvaus pratybose savo padalinio sudėtyje. Tuo tarpu į antrąjį klausimą galiu aiškiai atsakyti – šauliui bus panaikintas leidimas turėti ginklų šaulio tarnybai.

Kur kreiptis norintiems dalyvauti mokymuose, ar turintiems papildomų klausimų?

Kreiptis reikėtų į rinktinės karinio rengimo specialistą arba į tiesioginius vadus. LŠS lygmeniu šį klausimą koordinuoju aš, LŠS ginklininkas Virgilijus Milišauskas, todėl iškilus neaiškumams esu pasirengęs padėti.

GINKLO ŠAULIO TARNYBAI NEŠIOJIMO IR NAUDOJIMO MOKYMO PROGRAMOS IR GINKLŲ LEIDIMŲ IŠDAVIMŲ APŽVALGA

GINKLAS ŠAULIO TARNYBAI

Reikalavimai Lietuvos šaulių sąjungos nariui, norinčiam įgyti teisę į ginklų šaulio tarnybai.

- Būti pilnamečiu Lietuvos šaulių sąjungos nariu.
- Baigti Bazinį šaulio įgūdžių kursą.*
- Baigti Ginklo šaulio tarnybai mokymus ir išlaikyti egzaminą.**
- Gauti iš policijos leidimą įsigyti ginklą.

*Būti baigus Bazinį kario savanorio įgūdžių kursą arba įgijus LK pagrindinį karinį parengtumą.

** Iki 2017 m. rugsėjo mėn. LŠS organizuos mokymus tik eksternu, turintiems leidimą ginklui (savigynai, medžioklei, sportui).

GINKLO ŠAULIO TARNYBAI MOKYMAI

Ginklo nešiojimo ir naudojimo mokymo programos organizavimas pagal LŠS vado patvirtintą tvarką.

1. Rinktinės vadui pateikti:

- prašymą, dėl dalyvavimo Ginklo šaulio tarnybai nešiojimo ir naudojimo mokymuose;
- LŠS bazinį šaulio įgūdžių kurso baigimo pažymėjimą*;
- medicininio patikrinimo išvadą (forma 049/a arba KAM 40-046/a).

2. Į savo rinktinės sąskaitą sumokėti 30 Eur. registracijos mokesť. Įvykdyti kovinio šaudymo normatyvus ir išlaikyti teorinių žinių egzaminą. Turintiems ginklo leidimą (savigynai, medžioklei, sportui) egzaminą galima laikyti eksternu. Šauliui, sėkmingai baigusiam Ginklo šaulio tarnybai nešiojimo ir naudojimo mokymo kursą, įteikiamas kurso baigimo pažymėjimas.

* Bazinį kario savanorio įgūdžių kurso arba LK pagrindinio karinio parengtumo baigimo dokumentą.

POLICIJOS LEIDIMO LAIKYTI (NEŠIOTIS) GINKLŲ IŠDAVIMAS

Dokumentai, kuriuos reikia pateikti policijos licencijavimo poskyriui, kad būtų išduotas leidimas laikyti (nešiotis) ginklų šaulio tarnybai.

- Prašymą išduoti ar patikslinti leidimą laikyti (nešiotis) ginklus šaulio tarnybai.
- Asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą.
- Lietuvos šaulių sąjungos nario pažymėjimą.
- Medicininio patikrinimo išvadą (forma 049/a).
- Vieną nuotrauką (3x4 cm).
- Lietuvos šaulių sąjungos vado išduota pažymą (rašta) apie išlaikytą egzaminą (įskaita) dėl ginklo šaulio tarnybai nešiojimo ir naudojimo.**

** Lietuvos šaulių sąjungos vado išduota pažyma (raštas) suteikia galimybę nuo 18 metų įgyti teisę naudoti ilgavamzdį graižtvinį, o nuo 21 metų trumpavamzdį ginklų šaulio tarnybai.

HIBRIDINIŲ KARŲ AKIVAIZDOJE

Valdas Kilpys | Nuotraukos Valdo Kilpio

Sunkiai kontrargumentams pasiduodanti, kiek gruboka tautos išmintis sako, kad „nekalting veidrodžio, jei veidas kreivas“. Būtinybė pažūrėti kitų akimis į tarptautinėje plotmėje vykstančius procesus yra bene svarbiausias sėkmę lemiantis faktorius. Tai didina visuomenės atsparumą. Kai apie svarbius dalykus kalba tokio lygio ekspertai, kaip „The Economist“ vyriausiasis redaktorius Edwardas Lucasas, gynybos ekspertas iš JAV Samuelis Gardineris ar JAV institucijų koridorius išmanantis dr. Michaelas Carpenteris, būtina įsiklausyti. Nes tik turėdami paramą iš Vakarų galime drąsiau žvalgytis Rytų kryptimi ir bandyti suprasti, kas gi ten vyksta.

Dar vienas svarbus aspektas – informacija. Tik informuotas šaulys nedvejodamas stos ginti tėvynės, kadangi supras giluminių procesų priežastis.

Taigi neatsitiktinai Lietuvos šaulių sąjunga parėmė tarptautinę konferenciją „Visuomenės atsparumo stiprinimas hibridinių grėsmių akivaizdoje Baltijos regione“. „Trimito“ skaitytojams siūlome susipažinti su esminėmis pranešėjų mintimis.

Renginyje istorinėje Seimo salėje

Ne pirmą kartą vykstančios konferencijos tikslas buvo aptarti metinius saugumo pokyčius ir apsvastyti ilgalaikes priemones, kurios padėtų mažinti hibridinių grėsmių keliamą pavojų regiono šalims. Renginį organizavo Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetas kartu su Gynybos paramos fondu.

Kaip minėta, konferenciją rėmė Lietuvos šaulių sąjunga, todėl nenuostabu, kad visus dalyvius pasitiko puikiai nusiteikusiųs uniformuotos šaulės, kurios kiekvienam įteikdavo maišelį su rėmėjų informacija, jame puikavosi ir LŠS buketai.

Iš Alytaus atvykę šauliai džiaugėsi galimybe dar prieš Kovo 11-ąją pabūti istorinėje Seimo salėje, kur lemtingomis dienomis buvo priimti svarbūs sprendimai, nulėmę tolesnį Lietuvos kelią.

Sveikinimai

Renginyje sveikinimo žodžius tarė Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Vytautas Bakas ir krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis. Tie, kurie įpratę prie savigryso kupinių žanginių tekstų, liko kiek nustebę, nes abiejų dalyvių kalboje buvo justi nemažai nerimo.

V. Bakas džiaugėsi, kad turime daug draugų, tačiau kalbėjo, kad „Laisvė nėra duotybė, ją nuolat reikia puoselėti, saugoti“. Atkreipdamas dėmesį į išorinių NATO sienų apsaugos būtinybę, V. Bakas dėstė: „Mes užsibrėžėme tikslą naudodamiesi techninėmis priemonėmis išorinę NATO sieną apsaugoti visiškai“ bei pridūrė, kad „Mums labai svarbi sąjungininkų parama“.

R. Karoblis kvietė drauge ieškoti atsakymų, kaip galime dar labiau sustiprėti? Pasitelkęs Vinstono Čerčilio žodžius, ministras akcentavo įvykių Ukrainoje svarbą mums. „Rusijos grėsmė jau identifiukuota ir Europoje“, – teigė R. Karoblis. Jo nuomone, labai svarbu atsižvelgti į pavojus ki-

bernetinėje erdvėje. „Dar daug darbo turi būti atlikta, nes pasipriešinimas turi įvairių būdų, galimybių“, – sakė krašto apsaugos ministras. Perfrazuodamas Čerčilį ministras akcentavo būtinybę kovoti visais įmanomais būdais ir visuose frontuose, įvairiose srityse.

Informacija, jėga ir pinigai

Pirmosios sesijos „Saugumo situacija Baltijos regione“ „raktinis“ pranešėjas buvo Lietuvoje puikiai žinomas britų žurnalistas Edwardas Lucasas. Jis nuolat rašo apie Rytų ir centrinės Europos šalis, domisi energetika, žvalgyba ir kibernetiniu saugumu.

Pranešėjas pabrėžė, kad labai dažnai Vakarų valstybės praleisdamas galimybes didinti saugumą atliekant darbus laiku, o ne vėluojant. „Baltijos valstybės yra labai komplikuojuose situacijoje“, – teigė pranešėjas. Pasak jo, analizuojant Rusijos veiklos kryptis, dėmesį dera kreipti į tris pagrindinius vektorius: jėgos, informacijos ir pinigų. Įdomu ir unikalu tai, kad E. Lucasas akcentavo kriminalinių elementų naudojimą Rusijos politikoje.

Kalbėdamas apie Jungtinę Karalystę E. Lucasas aptarė ir pinigų svarbą. „Jie naudoja pinigus įvairiems tikslams siekti, nes laikosi principo, kad pinigai nekvepia.“ Pasak jo, per šalies finansinę sistemą „prasisuka“ itin didelės nešvarių Rusijos oligarchų pinigų sumos.

„Niekada nesijauskite, kad esate tik saugumo vartotojai, jūs esate ir saugumo eks-

pertai, saugumo davėjai. Tai labai svarbu. Galite didžiuotis savo pasiekimais kibernetinių grėsmių neutralizavimo srityje“, – teigė pranešėjas. Dar vienas svarbus aspektas – būtina kovoti prieš bandymus „demonizuoti Vakarus“. „Mes galime padaryti Rusijos elito gyvenimą labai nepatogų, nes jie atostogauja pas mus, naudojasi mūsų finansine sistema“, – teigė pranešėjas.

Atsakinėdamas į klausimus E. Lucasas pabrėžė mums naudingą Putino režimo atstovų nepatrauklumą, kurį informacinėje erdvėje sunku pateikti kaip priimtina jaunimui. Kaip pavyzdį jis pateikė nuo režimo nukentėjusios grupės „Pussy Riot“ koncertą JK, į kurį gausiai susirinko kairuliškas britų jaunimas ir aiškiai parodė, kad Kremliaus vykdoma politika yra nepatraukli.

„Reikia pakeisti mąstymą, ypač strateginį, apie gynybą. Tai dvi svarbiausios mūsų visų užduotys“, – tvirtino žymus žurnalistas.

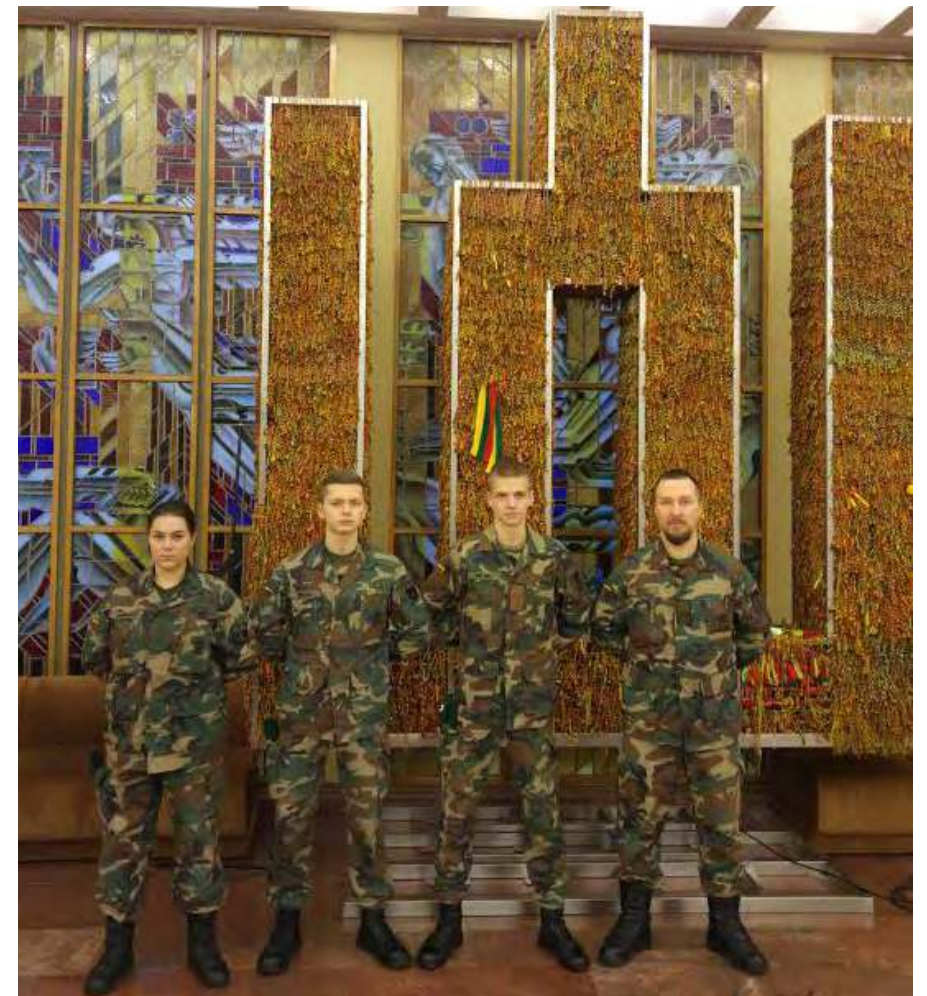
Rytiniai kaimynai

Politinės analizės ir prognozės centro Baltarusijoje direktorius Pavelas Usovas skaitė pranešimą, kuris vadinosi „Baltarusija ir jos ateities iššūkiai“. Jo teigimu, visas Baltarusijos sociumas yra „hibridinis“. Tai visokių identitetų mišinys: rusiškų, sovietinių, tuteiškiškų, ortodoksinių ir t. t. Būtent dėl to manipuluoti šioje šalyje nėra sunku.

Iliustruodamas savo teiginius P. Usovas parodė vietinio Kalėdų senelio variantą – šis buvo apsirengęs pusiau sovietine karine uniforma ir drauge artimas jau klasika tapusiam amerikiečių sukurtajam „Coca Cola“ Kalėdų seneliui. Kitas pavyzdys – Lenino paminklų skaičiaus didėjimas Baltarusijoje, kai Ukrainoje jų sumažėjo nuo dviejų tūkstančių iki poros šimtų, kadangi visi jie griaujami.

Pasak pranešėjo, panaši situacija yra ir su Baltarusijos elitu. „Jei prezidentas Lukašenka sako, kad „negalėčiau pasakyti, kas esu – rusas ar baltarusas“, tai vargu būna galima kalbėti apie savo identitetą aiškiai suvokiančią naciją“, – tvirtino P. Usovas. Jo teigimu, „Rusijos pasaulis“ jau egzistuoja Baltarusijoje ir be karinės jėgos įsikisimo.

Kariuomenės perėjimo ir nusiginklavimo studijų centro Ukrainoje direktoriaus pavaduotojo tarptautiniams klausimams Mikhailo Samuso teigimu, Ukraina šiuo metu turi naują galimybę tapti europinė valstybe su europinėmis vertybėmis. „Mums pasipriešinimas nėra teorija, tai konkretus veiksmų planas“, – tvirtino jis. Pranešėjas akcentavo Putino siekį išvengti atsakomybės už Krymo okupaciją.

„Galbūt jis bando išmainyti Rytų Ukrainą į Krymą?“, – darė prielaidą pranešėjas. M. Samusas pasakojo apie nacionalinio pasipriešinimo dinamiką. „Pradžioje labai pasimesta: elitas išdavė tautą, tačiau vėliau susikoncentruota ir pasipriešinimas tik kilo“, – kalbėjo Ukrainos įvykių analitikas.

Dar viena svarbi išvada: nežiūrint to, kad savanoriškos jėgos struktūros buvo integruotos į ginkluotąsias pajėgas, tačiau tai netapo postūmiu tolimesniems pozityviems pokyčiams. Pasak pranešėjo, dabartinis ukrainiečių tikslas yra sukurti naują Nacionalinės gvardijos konstrukta. Beje, ukrainiečiai yra pasirinkę Estijos „Kaitseleit“ pavyzdį.

Neramios žinios

Gynybos ekspertas, nepriklausomas analitikas iš JAV Samuelis Gardineris teigė, kad Baltijos šalių saugumas nėra tarp dešimties svarbiausių naujosios JAV prezidento administracijos darbotvarkės klausimų. Jo teigimu, tikrai turime priežasčių, kodėl reikėtų būti itin aktyviais. Kitose pasaulio vietose vykstantys neramumai – padėtis Artimuosiuose Rytuose, įvykiai Šiaurės Korėjoje, santykiai su Meksika – yra neabejotinai svarbesni žiūrint iš JAV pozicijų.

Dar vienas S. Gardinerio įvardytas neigiamas aspektas yra sietinas su bendra ES nuostata nedidinti išlaidų ginkluotei. Tai nepadedą stiprinti lygiaverčių ES ir JAV santykių gynybos srityje. Tačiau situacija nėra beviltiška, tiesiog siekdama savo tikslų „Lietuva turi šaukti. Dabar ne laikas tylėti“, – teigė JAV analitikas.

Diplomatijos ir tarptautinių santykių centro prie Pensilvanijos universiteto direktorius dr. Michaelas Carpenteris tvirtino, kad Lietuvai reikėtų ieškoti kontaktų su profesionaliais, dirbančiais Amerikoje. „Ieškokite kontaktų su įtakingais žmonėmis ir kalbėkite apie savo poreikius, kaip jūs ketinate ginti ES, NATO sieną. Čia būtų naudingiausia veikla stiprinant saugumą“, – tvirtino M. Carpenteris.

Taigi viskas priklauso nuo mūsų pačių. Prisimenant pradžioje cituotą tautinę išmintį, gal neverta žvalgytis į veidrodį? Gal visai nesvarbu atrodyti dailiems pavojaus akivaizdoje? Jei tiesiogiai su įtakingais žmonėmis ir JAV struktūromis susiję žmonės sako, kad reikia „belsti, kad būtų atidaryta“, tai pasirinkimas nėra didelis.

Tiesiog nesnausti. Veikti.

ŠAULIŲ KLASĖSE UGDOMI SĄMONINGI PILIEČIAI

Dovilė Rusteikienė | Nuotraukos iš jaunųjų šaulių klasių archyvo

Meilė savam kraštui, patriotizmas, tolerancija kitam – tai vertybės, kurių svarbą suvokiame visi, juk, atrodo, kiekvienas turėtų mylėti Tėvynę, savo artimą, gerbti savas ir kitų tautų bei kultūrų tradicijas. Gana dažnai iškyla klausimai ir diskusijos, kad vis dėlto mūsų visuomenei trūksta empatijos ne tik kitokiam, bet ir savam. Nuosekliai ir natūraliai kyla klausimas, kas tokias vertybes, jausmus turėtų ugdyti? Užsiimti jų kodavimu jau vaiko, paauglio ar net suaugusio žmogaus sąmonėje? Atsakymų yra įvairių. Vienas dažniausių bandymų yra „visą svorį“ sumesti ant tėvų pečių, kiti vis garsiau kalba, kad už tai turėtų būti atsakinga mokykla. Ir šie atsakymai nėra klaidingi, tačiau ar ne mes visi esame atsakingi už jauno žmogaus vertybinės skalės didinimą? Gyvename tarp kitų – kasdien mokomės ir mokome – dalinamės informacija, patirtimi, požiūriais ir vertybėmis.

Lietuvos šaulių sąjunga – visuomeninė organizacija, kuri skiria nemažai resursų ir jėgų, kad prisidėtų prie sąmoningo Lietuvos piliečio ugdymo. Darbas su jaunaisiais šauliais – vienas LŠS prioritetų, nes tai vienintelė asociacija Lietuvoje, turinti įstatymo nustatytas funkcijas mokyti jaunimą nuo 11 iki 18 metų karybos pagrindų ir prisidedanti prie jaunimo pilietinio, tautinio bei patriotinio ugdymo. Tai svarbu, nes jaunuoliai, susipažinę su karybos pagrindais, galbūt ateityje sieks

karo ar šaulio tarnybos. Priklausantis Lietuvos šaulių sąjungai jaunuolis ne tik suvokia, kas yra Tėvynė, kodėl svarbu būti pasirengusiam ją ginti, bet ir turi galimybę išmėginti savo jėgas karybos srityje.

Jaunųjų šaulių klasių atsiradimas

Šaulių sąjungoje veikia jaunųjų šaulių būreliai, o nuo 2015 metų iki šiandien trijose Lietuvos mokyklose įsteigtos jaunųjų šaulių klasės. Alytaus regionas šiuo aspektu išskirtinis – jame net dvi mokyklos, kuriose nuo 2015-ųjų yra suformuotos pirmosios jaunųjų šaulių klasės, tai Varėnos „Ąžuolo“ gimnazija ir Alytaus „Putinų“ gimnazija.

Alytaus „Putinų“ gimnazijos klasę sudarė 26 mokiniai (15 mergaičių ir 11 berniukų). Toje pačioje mokykloje 2016 m. sukurta antra klasė, kurią sudarė 28 mokiniai (13 mergaičių ir 15 berniukų). 2017 m. planuojama suburti dar vieną klasę. Varėnos „Ąžuolo“ gimnazijoje šaulių klasę sudarė 30 mokinių (15 mergaičių ir 15 berniukų). Klasės auklėtoja Rita Lysenko pasakojo, kad nebuvo labai sudėtinga suformuoti klasę, nes šaulių veikla moksleivius domina ir yra patraukli, todėl norinčiųjų prisijungti netrūko.

Vilniuje pirmoji jaunųjų šaulių klasę sudarėta nuo 2016 m. rugsėjo 1-osios Sena-

gės gimnazijoje. Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės vado pavaduotoja Renata Šmailienė akcentavo, kad klasės atsiradimui labai daug įtakos turėjo mokyklos rodytas didelis noras ir iniciatyva. „Ši gimnazija – ko gero, viena patriotiškiausių Vilniaus mieste: organizuoja daug pilietinių, patriotinių renginių, už pilietiškumo idėjų puoselėjimą yra gavusi trispalvę iš Gedimino pilies bokšto“, – pasakojo R. Šmailienė. Jaunųjų šaulių klasės formuojamos iš 1-os klasės gimnazistų, t. y. devintokų. Jaunesni moksleiviai gali rinktis jaunųjų šaulių veiklas būreliuose ar kuopose.

Ką pasirinkti – įprastą ar jaunųjų šaulių gimnazijos klasę?

Turbūt visai natūraliai kyla klausimas, kodėl jaunųjų šaulių klasė? Kuo jos skiriasi nuo įprastos gimnazijos klasės? Ar tokia mokykla yra patrauklesnė už kitas mokyklas? Šaulių klasėse gali mokytis visi, kurie nori save išbandyti šauliškoje veikloje. Nuo kitų bendrojo lavinimo klasių jaunųjų šaulių klasė skiriasi tuo, kad be bendrojo ugdymo dalykų moksleiviams privaloma lankytis ir jaunojo šaulio užsiėmimus, tai įskaičiuota į bendrą pamokų skaičių. Taip pat šios klasės moksleiviai išsiskiria ir tuo, kad vieną dieną per savaitę į mokyklą eina apsivilkę ne mokyklinę, o jaunojo šaulio uniformą.

Daugelis mokinių ateina jau lankę šaulių būrelius savo mokyklose ir numano, kas jų laukia. Mokiniai jaunojo šaulio užsiėmimo metu mokosi karo topografijos, karinės taktikos, rikiuotės statuto, pirmosios medicininės pagalbos, vyksta įvairūs žygiai, šaudymo pratybos, taip pat ugdomos lyderio savybės, skatinamas patriotiškumas“, – apie jaunųjų šaulių užsiėmimus pasakojo Alytaus „Putinų“ gimnazijos dviejų klasių auklėtojas G. Klicius.

Apie mokyklos patrauklumą, kurioje yra įsteigtos jaunųjų šaulių klasės, kalbėti nėra paprasta. „Tam tikra prasme – tokia mokykla yra kiek kitokia. Kiekviena išskirtinė veikla, suteikianti galimybes pažinti save, atrasti patrauklias karjeros galimybes, vertinama kaip palanki. Tačiau susitinkame ir tėvų, kuriuos ši veikla atbaido“, – patirtimi dalinosi Alytaus „Putinų“ gimnazijos direktorė Daiva Sabaliauskienė. Jai paantrina ir R. Šmailienė, kurios nuomone, tokios klasės suteikia mokyklai išskirtinumo, tačiau ar tokios klasės patrauklios – palieka spręsti kiekvienam individualiai: „Patrauklumas – labai subjektyvi sąvoka, o jaunųjų šaulių veikla, mano manymu, labai specifinis dalykas. Kaip ne kiekvienas vaikas nori šokti, dainuoti, žaisti futbolą ar piešti, taip ne kiekvienas vaikas nori ir tokios veiklos. Mūsų užduotis pristatyti savo veiklą taip, kad vaikas ar jo tėvai (visgi geriau, kad vaikas) suprastų, ar jam tai patrauklu, paskatinti, jeigu abejoja, padrašinti išbandyti. Patrauklumo suteikia veiklos turinys, šiuo atveju, jis „įvilktas“ į jaunųjų šaulių klasės rėmus.“ Jaunam žmogui nėra lengva rinktis, natūralu, kad jis nori save išmėginti kuo įvairesnėje veikloje ir tai nėra blogai. LŠS ir su ja bendradarbiaujančios mokyklos suteikia galimybę save išmėginti kitokioje srityje. O turbūt geriausiai už save kalba faktas, kad tokios klasės egzistuoja, jos domina, galbūt kažką intriguoja, o svarbiausia, kad jos yra užpildomos reikiamu mokinių skaičiumi.

Ateities vizija: jaunųjų šaulių klasės visose šalies mokyklose

Nekyla abejonių, jog kalbėjimas apie jaunųjų šaulių klases ar jaunųjų šaulių būrelius savyje neša teigiamą emociją. „Ugdomas patriotiškumas, pilietiškumas, tokios klasės prisideda prie vaikų ugdymo ir vertybių puoselėjimo. Nė vieno blogo dalyko ši organizacija nemoko“, – teigia R. Lysenko. R. Šmailienė taip pat dalinosi mintimis, kad bet kokia veikla yra prasminga, kuri skatina jaunus žmones tapti kiek labiau pilietiškais, patriotiškais, kuri leidžia jiems patiems pasirinkti kryptį. Jaunojo šaulio klasė, ko gero, geras būdas ir moksleivio profesiniam orientavimui: jis išbando save, „pasimatuoja“ šaulišką veiklą, pama-

to, ar tai – drausmė, atsakomybė, galbūt tam tikri reikalavimai – jam yra priimtina, ar ne. Kitaip tariant, tai leidžia lengviau apsispręsti, ar tolimesniame gyvenime tu nori eiti tuo keliu, ar, visgi, geriau rinktis kažką kitą. Jaunųjų šaulių klasėje skatinamos ir puoselėjamos tos pačios vertybės kaip ir kituose jaunųjų šaulių būreliuose ar kuopose: pagarba vienas kitam, valstybei, atsakomybė, drausmė, ugdomas pareigos jausmas ir t. t. Tokią veiklą pasirinkę moksleiviai, pasak G. Kliciaus, tampa labiau motyvuoti, laikui bėgant įgauna daugiau patikėjimo savimi, šalia žengia ir stipresnis pareigingumo jausmas, mokiniai sužino, kas yra disciplina, ką reiškia, kai reikia laikytis nustatytos tvarkos, gerbti kitą – visa tai jaunam žmogui tik padės ateityje, asmeniniame gyvenime. Tiesa, šaulišką kelią, kad juo nebūtų sunku žengti, turėtų rinktis aktyvus žmogus ir prieš tai susipažinęs su jaunųjų šaulių veikla, galbūt lankęs jaunųjų šaulių būrelį, kad atėjęs į tokia klasę nepatirtų šoko ar nusivylimo, nesuabejotų savo jėgomis.

Tokiomis klasėmis domisi ir kitos mokyklos. Alytaus „Putinų“ gimnazijos direktorė Daiva Sabaliauskienė tikino, kad sulaukia telefoninių skambučių iš kitų mokyklų vadovų, juos domina, kaip organizuojamas ugdymo procesas, derinamas formalus ir neformalus ugdymas, kokios mokinių refleksijos. Taigi, gal ateityje jaunųjų šaulių klasės bus didžiojoje dalyje Lietuvos mokyklų?

Vietoj mokyklinės – šaulio uniforma

Turbūt vienas ryškus ir iš pirmo žvilgsnio pastebimas jaunųjų šaulių klasių išskirtinumas – šaulio uniforma. Dieną, kai vyksta jaunųjų šaulių užsiėmimai, mokiniai įprastą gimnazijos uniformą pakeičia šaulio uniforma, kurią gauna kiekvienas

jaunųjų šaulių klasės moksleivis. Varėnos „Ąžuolo“ gimnazijos šaulių klasės auklėtoja R. Lysenko teigia, kad iš pradžių galimybė dėvėti uniformą yra sutinkama labai entuziastingai, tačiau dažnai mokiniai nesuvokia, jog tai ne tik rūbas, kad sykiu tai ir didžiulė atsakomybė. Gilesnis suvokimas ateina palaipsniui: moksleivis supranta, kad dėvėdamas uniformą jis tampa Sąjungos atstovu, reprezentuoja jos vardą, turi jausti atsakomybę, būti pavyzdžiu kitiems. Mokiny, dėvintis uniformą, turi permąstyti savo vertybes, pasitempti. Bet ar visų toks pat požiūris? Uniforma didžiai daliai moksleivių yra puiki priemonė motyvuoti, tačiau tai veikia ne visus, nes uniforma, kaip ir pati veikla, gali būti ne kiekvienam priimtina: „Tad natūralu, kad ne visi 100 proc. noriai lanko šias pamokas: gal kažkas atėjo ne visai savo noru – atvedė tėvai, gal kažkas tikėjosi kažko kito... Tokiu atveju ir uniforma negelbsti. Tačiau mes į tai žiūrime kaip į labai natūralius procesus. Juk toks ir yra mūsų tikslas – padėti apsispręsti, nukreipti, o apsisprendusiems padėti eiti tiksliai“, – pasakojo R. Šmailienė.

Svarbus galutinis rezultatas, priemonės ir atliekami realūs veiksmai, kad Lietuvoje būtų ugdomi sąmoningi piliečiai. Nekyla abejonių, kad LŠS įdeda savo indėlį į vaikų ir jaunimo pilietinį ugdymą, apjungia formalus ir neformaliojo ugdymo programas. Svarbus ir mokyklų bendradarbiavimas su šaulių rinktinėmis, kurios padeda organizuoti jaunųjų šaulių klasių veiklą. Svarbu ugdyti ne tik jauno žmogaus gebėjimą vertinti savą kultūrą, bet ir prisidėti prie jos kūrimo, svarbu puoselėti atsakomybės jausmą už savo kraštą, kultūrinės ir tautinės tapatybės išsaugojimą. Darbas dėl bendro tikslo yra itin reikšmingas, nes brandžios sąmonės žmonės padeda bręsti kitoms sąmonėms.

Dovilė Rusteikienė | Nuotraukos iš PUG archyvo

Nuo pat konflikto pradžios šauliai nebuvo abejingi Ukrainos situacijai, prisidėjo prie paramos rinkimo, renginių organizavimo, siuntų ruošimo. Aktyvūs šauliai pirmą kartą susitiko 2015 m. spalį – tai buvo pirmieji žingsniai planuojant, kaip būtų galima padėti Ukrainai, o jau 2016 m. pradžioje ši grupė oficialiai įteisinta LŠS vado įsakymu tapo Lietuvos šaulių sąjungos paramos Ukrainai grupe (PUG), kurios tikslas tapo telkti šaulius ir prisidėti prie pagalbos Ukrainai teikimo.

PUG veikloje šiuo metu aktyviai darbuojasi grupės branduolys, susidaręs nuo pirmųjų susitikimų, taip pat kuo tik gali prisideda ir kiti šauliai visoje Lietuvoje. Prie PUG veiklos skatinami prisidėti ne tik šauliai, bet ir visi neabejingi Ukrainai žmonės. Pagalba laukiama įvairi, svarbiausia – neabejingumas, informacijos sklaida, taip pat ir materialinė parama – pinigais ar daiktais. PUG glaudžiai bendradarbiauja su KASP, KAM, ukrainiečių bendruomene Lietuvoje, sulaukia paramos iš verslo įmonių, į Ukrainą vežama ir parama, surinkta kitų organizacijų ar piliečių.

Grupės veiklos kryptis galima suskirstyti į tris dalis: parama nukentėjusiems (kariams ir civiliams), parama dabartinei veiklai, tiems, kurie šiandien kovoja, bei parama, orientuota į ateitį. Šalia pagrindinių, didesnių grupės projektų, taip pat teikiama ir kuklesnė pagalba kariams, vežamos detalės termovizoriams, liemenės, šalmai, aktyvios ausinės, neįgaliųjų technika, medicininės paskirties prekės greitosios pagalbos automobiliams, Druskininkuose lankomi sužeisti kariai.

„Ukrainos žmonės šiandien kovoja už savo teisę kurti laisvą ir demokratišką Europos valstybę, kokia šiandien yra ir Lietuva. Ukrainos sėkmė – tai visos Europos sėkmė, siekiant sustabdyti Kremliaus agresyvią politiką. Lietuvos ir mūsų regiono saugumas šiandien sprendžiasi Ukrainoje, todėl LŠS aktyviai remia ir realiais veiksmais padeda Ukrainos žmonėms kovoje už tiesą ir laisvę. Raginu visus neabejinguosius taip pat prisidėti prie LŠS PUG savo veikla ar finansine parama.“

LŠS vadas ats. plk. lt. Liudas Gumbinas

Šiais metais, pasak PUG atstovų, bus tęsiamas tarpinstitucinis bendradarbiavimas, toliau kalbama apie piliečių įsitraukimą į teritorinę gynybą ir, svarbiausia, toliau bus renkama parama renginių metu, aukok.lt portale ir kitomis priemonėmis. Planuojama pabaigti projektą „Kraujo ryšys“ – pristatyti trūkstamą techniką kraujo perpilimo centrui Severodonecke, pradėti paramos projektą vaikų namams rytų Ukrainoje, atvežti ukrainiečių vaikus į vasaros stovyklas Lietuvoje bei toliau plėtoti paramos kariams projektus.

„Žmonės yra pavargę nuo žinių apie karą Ukrainoje, todėl nėra lengva atkreipti jų dėmesį į paramos poreikį, taip pat daug puikių iniciatyvų stabdosi dėl laiko stokos, nes darbas grupėje savanoriškas, papildoma veikla po darbų, hobijų ir kitų šauliškų užsiėmimų. Kuo daugiau žmonių, nebūtinai šaulių, įsitrauktų į šią veiklą, tuo svaresnė būtų pagalba.“

LŠS paramos Ukrainai grupės vadovas Haroldas Daublys

„Kraujo ryšys“

2015 m. Lietuvos menininkai perdavė Ukrainos paramai beveik 15 000 eurų ir taip buvo pradėtas dvejus metus trukęs projektas „Kraujo ryšys“, skirtas suteikti pagalbą Ukrainos pajūryje. Nupirktą įrangą kraujo perpilimo centrams Severodonecke, Kramatorske ir Mariupolyje realiai prisidėjo gelbstinti gyvybes. Anksčiau kraujo perpilimo centruose kraują sverdavo buitinėmis svarstyklėmis, o dabar ten stovi PUG atvežta tinkama įranga. Remiant daiktais, kurie turi ilgalaikę vertę, pagalba suteikiama plačiai visuomenės daliai. Šis projektas buvo naudingas ir civiliams, ir kariškiams.

Vaikų stovyklos

„Labai svarbu investuoti į ateitį, didelis prioritetas yra vaikai, patriotinis jų ugdymas. Lietuvos šaulių sąjunga turi puikias galimybes ir sukurtą sistemą, kurios neturi ukrainiečiai. Jie bando nusimesti sovietizmo pančius, formuoti savą identitetą, todėl pavyzdys, kaip valstybė gali ugdyti patriotus, yra labai svarbus“, – pasakoja H. Daublys. Kiekvienais metais su PUG pagalba į LŠS jaunųjų šaulių stovyklas atvyksta ir ukrainiečių vaikų grupės, dauguma jų iš šeimų, nukentėjusių karo metu, kurių tėvai žuvę ar vis dar kariauja fronte.

Tarptautinė konferencija „Valstybės ir piliečių sąveika užtikrinant šalies teritorinę gynybą“

2016 m. lapkričio 23–25 d. LŠS paramos Ukrainai grupė, bendradarbiaudami su KASP, KAM ir LR Seimu surengė konferenciją, skirtą Ukrainos kariškiams, politikams ir visuomenininkams siekiant padėti pamatus vieningos patriotinės ir sukarintos organizacijos Ukrainoje įkūrimui. Iš Ukrainos atvyko ir aukšto rango svečiai – Nacionalinio saugumo ir gynybos sekretoriaus O. Turčynovo 1-asis pavaduotojas generolas pulkininkas M. Koval; Ukrainos sausumos pajėgų vadas generolas leitenantas S. Popko; Ukrainos Aukščiausios Rados Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininko pavaduotojas plk. Y. Mamčur. Taip pat dalyvavo susijusių Lietuvos institucijų bei NATO / EU narių šalių ambasadų atstovai. Per tiesioginę „Delfi TV“ transliaciją konferencijos pranešimų vienu metu klausėsi virš 1200 žiūrovų. Pranešimus skaitė atstovai iš LŠS, KASP, NFIU, „Kaitseiliit“ ir kt.

Paramos kelionė 2017 m. kovą

Paskutinė kelionė organizuota operatyviai reaguojant į prašymus iš fronto. Šiuo metu ten dažni elektros tiekimo sutrikimai ir labai reikalingi elektros generatoriai, naudojami karių blindažų apšvietimui ir šildymui, komunikacijų įrangai įkrauti, maisto gamybai ir kt. Grupės nariai kariškiams nugabeno tris galingus 5 KW dyzelinius generatorius, nupirtus už paaukotus pinigus. Prie paramos rinkimo prisidėjo pėsčiųjų žygio „Žalio Velnio takais“ bei Jurbarko pėsčiųjų žygio „Šaulio kelias“ organizatoriai – jie skyrė dalį lėšų iš dalyvių startinio mokesčio. Taip pat pinigų buvo surinkta per rugpjūčio 24 dienos koncertą Ukrainos nepriklausomybės dienai. Tuomet savo dainas Ukrainai ir visiems jos bičiuliams dovanojo dainininkė Veronika Povilionienė, grupės „Žalvarinis“, „Omerta“, „Biplan“, „G&G sindikatas“ ir kiti. Tai buvo jungtinis LŠS Paramos Ukrainai grupės ir Ukrainos paramos projekto „UA+“ bei muzikos agentūros „M.P.3“ projektas.

Į Ukrainos rytus iš Lietuvos ambasados Kijeve LŠS paramos Ukrainai grupės narius išlydėjo Lietuvos gynybos atašė plk. Algirdas Norkus.

Vienas generatorius perduotas specialiojo būrio, esančio prie Severodonetsko, žvalgams.

Antrasis generatorius perduotas motorizuotai pėstininkų brigadai prie Avdijivkos. Čia situacija vėl paaštrėjusi ir nesiliauja miestelio apšaudymas. Vaizdas niūrus, namai ištuštėję, didžioji dalis gyventojų išvykę, kiti po truputį toliau evakuojami. Įspūdingas piešinys ant gyvenamojo namo sienos – vienas iš Ukrainos pasipriešinimo simbolių. Ramus moters veidas žvelgia į priešus, atrodo, jo sunaikinti negali ir pastovūs apšaudymai, kurių žymės matomos priėjus arčiau. Tai Ukrainos karys nupiešė savo buvusios mokytojos portretą.

Kariai prie blokposto šiltai atsiliepia apie gyvenime sutiktus lietuvius, labai vertina įvairių Lietuvos organizacijų ir žmonių teikiamą paramą, gavę dovanų lietuviško šokolado, mielai nusifotografuoja kartu. Toks atrodytų mažas dalykas, tačiau labai prablaško jų niūrią kasdienybę. Aktyvioje karo zonoje kiekvienas palaikantis žodis turi gerokai daugiau svorio ir suteikia vilties.

Trečias generatorius perduotas jūrų pėstininkų brigadai netoli Mariupolio. Jų pozicijos įsikūrusios apie kilometrą nuo priešakinių linijų, tačiau nors snaiperių ginklai nepasiekia, artilerijos ugnies reikia saugotis. Todėl čia stipriai įtvirtinti apkasai, įkastuose jūrų konteineriuose įrengtos žeminės, jose yra štabas, medicinos punktas. Vienas vadų, kilusių iš Krymo, priėmęs generatorių sutiko fotografuotis tik su kauke, nenorėjo sukelti nemalonumų ten likusiems giminaičiams. Pats buvo smarkiai sužalotas, granatsvaids pataikė į betono gabalą, už kurio jis slėpėsi nukovęs priešų snaiperį. Nepaisant rimtų sužeidimų, pagijęs grįžo į frontą.

Kelionės metu PUG nariai liudijo apie naujausias civilių teritorijų apšaudymo pasekmes. Talakivkoje prie Mariupolio įsikūrusios agro įmonės teritorija buvo apšaudyta naktį. Įmonės darbuotojas pasakojo, kad apgadinta technika, šaudymo metu pastate buvo ir sargas, laimei nenukentėjo ir spėjo pabėgti. Manoma, kad greičiausiai šaudyta iš 122 m savaeigės artilerijos sistemos. Apšaudymas truko apie pusvalandį, tikėtina, kad šaudantieji manė, jog teritorijoje dislokuojama karinė technika. Žurnalistai labai susidomėjo lietuviais šauliais, klausinėjo apie vežamą paramą.

Kaip Europos gynybos stiprinimas gali atsiliepti transatlantiniams santykiams?

Vytautas Keršanskas, Rytų Europos studijų centro analitikas, šaulys | Nuotraukos Valdo Kilpio

Ne paslaptis, jog tarptautinės politikos procesų pokyčiai daro įtaką Lietuvos užsienio ir saugumo politikos strategijai. Taip pat netiesiogiai ir mums, šauliams, pasiryžusiems prisidėti prie valstybės saugumo ir gynybos. Būtent todėl svarbu gilintis ir siekti geriau suprasti mūsų saugumo aplinkai įtaką darančius tarptautinius procesus. Šiame tekste kviečiu pažvelgti į tai, kokios pagrindinės dilemos kyla atsinaujinus diskusijoms dėl Europos Sąjungos integracijos gynybos srityje gilinimo.

Šių metų kovo pradžioje posėdžiavusi Valstybės gynimo taryba priėmė sprendimą siūlyti kitų metų biudžete krašto apsaugai skirti papildomus beveik 150 mln. eurų, kurie leistų pasiekti ir net šiek tiek viršyti Lietu-

vos įsipareigojimus NATO. Per trejus metus beveik patrigubinusi gynybos išlaidas, Lietuva tapo pavyzdine valstybe, rodanti Europai, kad į realias geopolitines grėsmes reikia atsakyti atitinkamai.

Atrodo, kad dauguma Aljansui priklausančių Europos valstybių taip pat, nors ir iš lėto, žengia šiuo keliu ir iš už Atlanto girdimi raginimai didinti išlaidas gynybai sulaukia atgarsio. Kovo viduryje aljanso pristatytas raportas parodė, jog

2016-aisiais bendras europiečių NATO narių gynybos biudžetas augo pirmą kartą per septynerius metus.

Vis dėlto, europietiškas atsakymas į esamą geopolitinę krizę reikalauja didesnio dėmesio, kadangi ilgainiui jis gali virsti vis labiau prieštaraujantis transatlantizmui. Tai taptų iššūkiu Lietuvos užsienio ir saugumo politikai, kadangi būtent jis visada buvo šios politikos pamatu.

Ilgą laiką Europos integracijos gilinimas gynybos srityje buvo tik gana siaurame eurofederalistų rate aptariama idėja, kadangi (1) gynyba buvo laikoma išskirtinai NATO kompetencijos dalis, kurios nereikia dubliuoti ir (2) kilo daug fundamentalių klausimų, tokių kaip „ar įmanoma viršnacionalinė Europos kariuomenė be Europos politinio subjekto?“ Tačiau nūdienos krizių fone Europos gynybos sąjunga tapo viena centrinių temų ES vadovų tarpe. Svarstoma, kokia forma ši integracija turėtų būti plėtojama, o radikaliausi pasiūlymai kalba apie tokį integracijos lygmenį, kad būtų sukurtos bendros Europos, o ne iš atskirų nacionalinių valstybių sudarytos, karinės pajėgos.

Europos gynybos sąjunga minima ir Europos Komisijos pristatytoje Baltojoje knygoje, kurioje pateikti penki galimi Bendrijos raidos scenarijai. Prieš kelerius metus tai buvo tema diskusijų paraštėse, o šiandien ji apsvarstoma visuose galimos ES ateities raidos modeliuose. Be to, per pastaruosius metus paramą Europos integracijai gynybos srityje išreiškė ne tik įprastai už jos gilinimą pasisakančios Prancūzija ar Vokietija, bet ir skeptiškiau nusiteikusi Vyšegrado šalys. Tad akivaizdu, jog šis Europos integracijos dėmuo tampa vis svarbesnis.

Tai lemia įvairios priežastys, o pagrindinėmis įvardintinos kelios. Pirmiausia, egzistencinės grėsmės iš Rytų ir Pietų. Antra, Jungtinės Karalystės, kuri visada buvo integracijos gilinimo priešininkė, pasitraukimas iš ES. Tačiau bene daugiausiai – neaiškumas dėl JAV prezidento Donaldo Trumpo „America first!“ politikos, galimo jo atsitraukimo iš Europos reikalų, nepaisant to, kad per pastaruosius porą mėnesių Vašingtonas ne kartą patvirtino laikysiantis susitarimų. Visgi matyti, kad D. Trumpas ragina Europos valstybes sparčiau stiprinti karinius pajėgumus ir tai Senajame žemyne diskusiją pasuko kiek kita, nei tikėtasi, linkme.

Kad geriau suprastume kokia, verta prisiminti amerikiečių mokslininką Robertą Kaganą, knygoje „Apie rojų ir galią“ išraiškingai ir gana išsamiai atskleidusį amerikietiškojo ir europietiškojo požiūrių į saugumą skirtumus. Pasitelkdamas vaizdingas analogijas, autorius amerikiečius kildina iš Marso, o europiečius – iš Veneros. Todėl jie pasaulį mato visiškai skirtingai: amerikiečiai viską matuoja per galios sampratą bei draugo ir priešo skirtį, prioretizuoja karinio saugumo aspektus, o europiečiai, tikėdami tarptautinės teisės viršenybės, diplomatijos ir minkštosios galios įtaka, nėra linkę į tokį „militaristinį“ mąstymą ir veikia visiškai kitokiais principais.

Todėl nepaisant to, jog 2014 m. Velso NATO viršūnių susitikime visos Aljanso narės įsipareigojo iki 2020 m. pasiekti 2 proc. ribą, ši R. Kagano įvardinta skirtis tapo vėl aktuali: nors NATO labai griežtai reglamentuoja, kas gali būti priskiriama gynybos biudžeto išlaidoms, europiečiai ėmėsi garsiai svarstyti, kas yra saugumas ir kokios investicijos prisideda prie jo.

Šią diskusiją gana neblogai iliustruoja Vokietijos atstovų pasisakymai vasario mėnesį vykusioje Miuncheno saugumo konferencijoje. Savo kalboje gynybos ministrė Ursula von der Leyen, deleguota tradiciškai už stiprią transatlantiką pasisakančių krikščionių demokratų, akcentavo tvirtą Berlyno įsipareigojimą laikytis Velso susitarimo įsipareigojimų ir stiprinti Vokietijos kariuomenę. Tuo tarpu užsienio reikalų ministras, socialistas, tradiciškai esantis eurofederalizmo šalininkas, Sigmaras Gabrielis kalbėjo, kad Europos saugumą užtikrina ne tik gynybai skiriamos išlaidos, bet ir investicijos į vystomąjį bendradarbiavimą, krizių prevenciją, ekonominio bendradarbiavi-

mo plėtrą ir net pabėgėlių priėmimą bei integravimą. Jis šią poziciją pakartojo ir po poros savaitių vyksiančiame susitikime su Estijos užsienio reikalų ministru, pridėdamas, jog kai kurioms Europos kaimynėms, turėdamas galvoje Rusiją, 2 proc. gynybai skirianti Europa gali kelti grėsmę. Todėl, suprask, turime atsižvelgti į jos interesus.

Nors šiame pavyzdyje pateikta tik Vokietijos kairiųjų ir dešiniųjų atstovų pasaulėžiūros skirtis, turint galvoje Vokietijos svorį Bendrijoje ir rudenį vyksiančius rinkimus, šie gali svariai nulemti tolimesnę Europos gynybos sąjungos raidą. Transatlantinius santykius į pirmą poziciją statantieji pasisako už griežtą NATO ir Europos Sąjungos funkcijų gynybos srityje atskyrimą, išlaidas gynybai suvokia kaip karinės galios didinimą. Tuo tarpu europietiškojo kontinentinio, nuo JAV atsieto, saugumo šalininkai pabrėžia ne poreikį investuoti „į geležį“, o gebėti užtikrinti saugumą išskirtinai kitomis priemonėmis – politinėmis, diplomatinėmis, ekonominėmis. Karinė sritis lieka antrame plane arba tampa atsieta nuo JAV.

Nemažai akademikų darbų parodo, kad pagrindiniu išoriniu veiksniu, darančiu esminę įtaką Rusijos užsienio politikai, išlieka būtent JAV. Todėl mūsų regionui yra būtina išlaikyti kuo didesnę Vašingtono dėmesį ir buvimą visomis prasmėmis, ypač karine. Europos gynybos sąjungos, atsietos nuo arba konfliktuojančios su transatlantizmu, kūrimas būtų žalingas ir visiškai neatitiktų Lietuvos interesų. Šiuo metu vykstantys debatai dėl Europos Sąjungos ateities vizijos (prasideda „Brexit“ procesas) tam gali turėti didžiulę įtaką, todėl būtina labai aiškiai brėžti raudonąsias Lietuvos derybines linijas, kad transatlantika, esminė NATO jungtis, liktų tvirta.

KLIŪČIŲ ĮVEIKIMAS

Generolo Jono Žemaičio
Lietuvos karo akademijos medžiaga

- NUORODOS:**
- FM 90-7 Combined Arms Obstacle Integration
 - FM 3-34.2 Combined Arms Breaching Operations
 - FM 3-21.8 The Infantry Rifle Platoon and Squad
 - FM 20-32 Mine Countermeasures Operations
 - ISF-901 Saugumas pajėgų karo bazinio rengimo individualių uždavinių atlikimo standartai

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija
Bazinių karinių kūrų mokymų planas, 2014 m.

KLIŪČIŲ ĮVEIKIMO PAGRINDAI

Slopink (Suppress)

Neleisk priešui naudoti efektyvios ugnies prieš perėjimą į judančius ir judančius per jas padalinius bei juos stebėti.

Paslėpk (Obscure)

Naudok dūmų uždangas ir kitokias priemones, neleidžiančias nustatyti tikslios kliūties įveikimo vietos, perėjimo įrengimo ir kliūties kirtimo laiko.

Apsaugok (Secure)

Apsaugok nuo priešo avanpostų, ugnies pozicijų ir vykdančių stebėjimą kliūties rajone padalinių. Turi būti izoliuota kliūtis įveikimo vieta, naikinamos priešo rezervo pajėgos ir paleidžiama atsakomoji ugnis.

Parenk perėjas (Reduce)

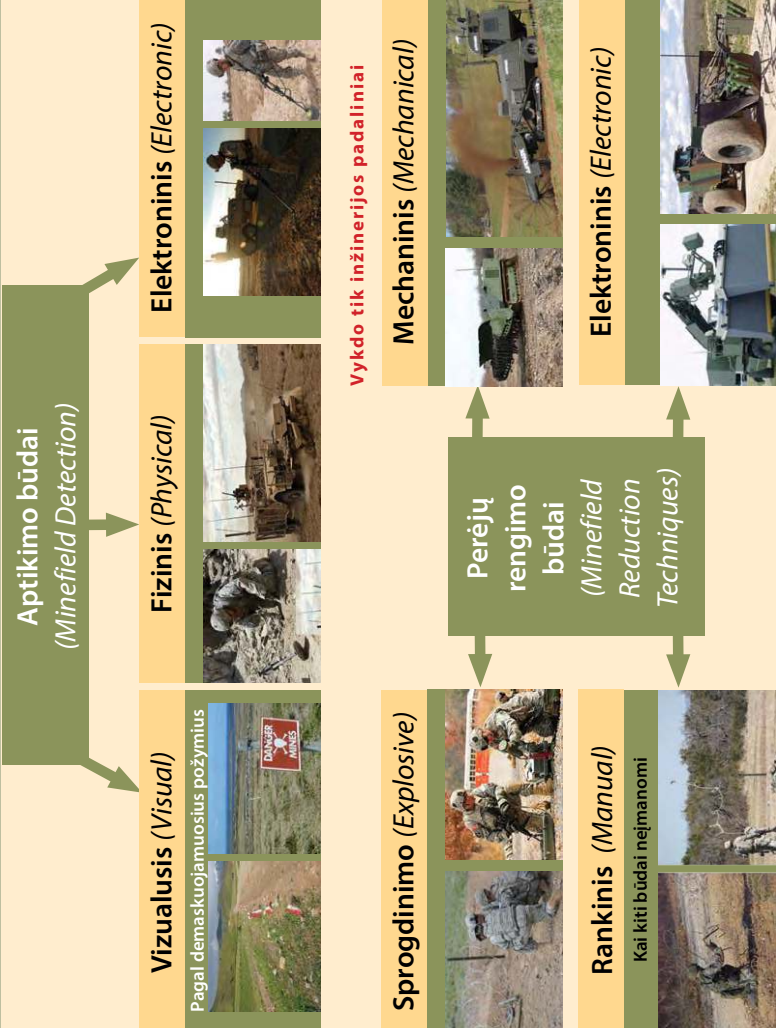
Atlik kliūtį ir tiksliai nustatyk jos ribas, pranešk apie tai draugiškiems padaliniams, įrenk perėjas, jas patikrink ir tinkamai pažymėk.

Sunaikink priešą (Assault)

Sunaikink priešą priešingoje kliūties pusėje. Sunaikink priešą, kuris gali vykdyti perėjimą per kliūtį stebėjimą bei paleisti tiesioginę ir koordinuoti netiesioginę ugnį perėjimų vietose.

MINŲ LAUKO ĮVEIKIMAS (Minefield Reduction)

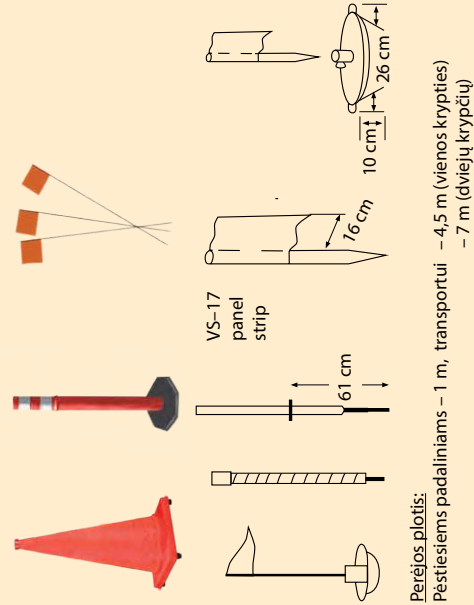

Įveikimo seka

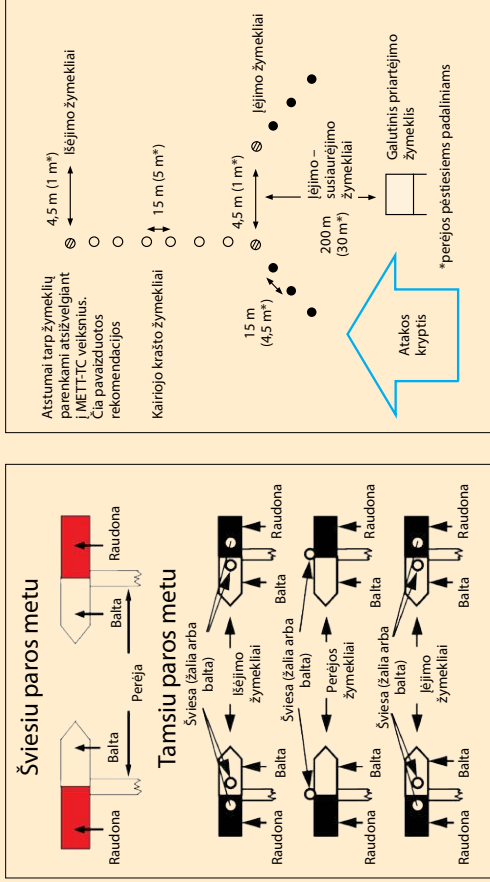
- Išvalyk perėją**
Minos turi būti pažymėtos arba neutralizuotos
- Apsaugok tolimąjį minų lauko kraštą**
Saugos grupė kerta minų lauką ir saugo tolimąjį jo kraštą
- Likusi padalinio dalis kerta minų lauką**

PERĖJOS ŽYMĖJIMAS

Nestandartiniai žymekliai

Standartiniai žymekliai

PAJĖGŲ SUSKIRSTYMAS KLIŪČIAI ĮVEIKTI (Breaching Organization)

PARAMOS GRUPĖ (Support Force)

Neleidžia priešui naudoti tiesioginės ir netiesioginės ugnies prieš draugiškas pajėgas ir trikdyti kliūtis įveikimo operaciją.

Galima sudėtis: sustiprintas skyrius arba visas pėstininkų būrys.

PRASILAUŽIMO GRUPĖ (Breach Force)

Remia šturmo grupės kliūtis kirtimą rengiant perėjas per kliūtį, jas tikrinant (jei reikia) ir žymint.

Galima sudėtis: inžinerijos padaliniai, kliūtis įveikimo priemonės, manevriniai padaliniai apsaugai ir papildomam priešo slopinimui. Visas pėstininkų būrys gali veikti kaip šios grupės dalis.

ŠTURMO GRUPĖ (Assault Force)

Juda per įrengtą perėją į tolimąjį kliūtis kraštą ir užima poziciją. Grupės pagrindinė užduotis – sunaikinti priešą ir užimti (angl. seize) vietovę tolimajame kliūtis krašte siekiant neleisti priešui paleisti tiesioginės ugnies į įrengtas perėjas. Taip pat šiai grupei gali būti įsakyta sustiprinti paramos grupę perėjimo rengimo metu.

Galima sudėtis: ši grupė turi būti pakankamo dydžio, kad užimtų prasiveržimo vietą. Kovinės galios santykis prasiveržimo vietoje – 3:1.

KLIŪTIES ĮVEIKIMO PLANAVIMO SEKA (BŪRIO VADO)

Būrio vadas gali savarankiškai planuoti vielos užtvartų, minų laukų, tranšėjų ir sprogimo duobių įveikimą naudodamas atgalinio planavimo būdą šia seka:

1. Veiksmai objekte
2. Šturmo grupės sudėtis ir dydis
3. Perejų dydis ir kiekis
4. Saugos elemento ir pralaužimo grupės dydis ir sudėtis
5. Paramos grupės dydis ir sudėtis

VIELOS UŽTVAROS ĮVEIKIMAS (Wire Obstacle Reduction)

VIELOS NUKIRPIMO BŪDAS

Kai reikia slapčiai priartėti

- Kirpti tik apatines vielas, kad prišas nepastebėtų tarpo
- Vielos kerpamos prie kuoliuko kerpant pjaunamąją vielą

(ang. *concertina*):

- Nukirpk vielą ir ją pritvirtink taip, kad būtų pakankamai vietos prašliaužti pro kliūtį arba po ją

SPROGDINIMO BŪDAS

Kai svarbus įveikimo greitis

- Naudojamas pailgas sprogstamasis užtaisas (pvz., *Bangalore Torpedo*)
- Užtaisas tvirtinamas ant medinės lentos (ilgintuvo), kad būtų lengviau įstatyti užtaisą į kliūtį
- Po sprogimo nukerpamos vielos, kurios nebuvo sugadintos sprogimo

ANTROJI JAUNŲJŲ ŠAULIŲ ASAMBLĖJA KAUNE

Augustė Burinskaitė | Nuotraukos iš Sajos archyvo

Jaunasis šaulys dažnai susiduria su įvairiais iššūkiais, kurie reikalauja asmeninės iniciatyvos, specifinių įgūdžių. Balandžio 7–9 dienomis jau antrą kartą „Sajos“ organizuotos Jaunųjų šaulių asamblėjos tikslas buvo suteikti universalių žinių, kurias moksleivis galėtų perduoti grįžęs į savo bendruomenę, kuopą ar būrį. Prieš metus pirmą kartą vykęs renginys pateisino dalyvių ir organizatorių lūkesčius. Šį pavasarį registracija ir noras dalyvauti buvo ypač aktyvūs. Sąjūnai sulaukė gausybės anketų, kurios lėmė, kas bus tie atrinktieji, jų šiais metais – net 24.

Iš septynių skirtingų rinktinių penktadienį jaunieji šauliai suvažiavo į Kauną ir apsistojo Skautų namuose. Vakarais buvo skirtas šaulių susipažinimui, registracijai, įsikūrimui ir bendrai vakarienei lauke prie laužo. Šeštadienio rytas prasidėjo mankšta, o po jos visi iškeliavo į Kauno karininkų ramovę, kur Kunigaikščių menėje vyko dvi paskaitos-diskusijos. Pirmąją paskaitą skaitė Sąjungos viešųjų ryšių vyr. specialistė, sąjūnė Sigita Bietkytė. Ji pasakojo apie tai, kaip šauliams reikėtų ir kaip nereikėtų elgtis viešojoje erdvėje, kokių nuotraukų nederėtų kelti į socialinius tinklus. Po paskaitos jaunieji šauliai buvo padalinti į grupes, kuriose diskutavo ir ieškojo sprendimų būdų jiems pateiktose situacijose. Pirmiausia, dalyviams reikėjo išspręsti sukurtą problemą – po žygio vietiniame laikraštyje pasirodė straipsnis, kaltinantis šaulius šiukšlinimu, nors tai netiesa. Grupelėse teko sugalvoti, kaip susigrąžinti gerą vardą. Vėliau mokytaisi kurti renginio viešinimo planą – ką, kur ir kaip daryti, kad renginys būtų matomas visuomenėje ir kad jame dalyvautų

kuo daugiau žmonių. Galiausiai reikėjo aptarti galimą atsaką į propagandiniame tinklapyje pasirodžiusią informaciją, neva jaunieji šauliai yra ruošiami gincluotam puolimui. Šios situacijos sprendimui buvo pateikta originalių būdų. Šauliai tikino, kad gautas žinias pritaikys ruošdamiesi Sąjungos šimtmečiui savo rinktinėse.

Po pietų šaulius pasitiko vyr. lt. Vytenis Miliušas iš Strateginės komunikacijos departamento ir papasakojo apie nekonvencinę gynybą. Jis pateikė, kokia yra piliečio samprata tokioje gynyboje. Dalyviai prieš renginį buvo supažindinti su trimis naujaisiais konfliktais Europos regione: Čėčėnijos, Gruzijos ir Ukrainos. Vėliau, pasiskirstę į grupes, jie analizavo konfliktų problematiką ir ieškojo informacijos, kuri padėtų atpažinti mums pritaikomus atvejus. Jaunieji šauliai labai intensyviai diskutavo, bandė suprasti piliečio vaidmenį konvencinės gynybos lauke. Labai daug stimulo dis-

kusijoms davė lektorius, kuris ir pristatė šių konfliktų problematiką. Visi dalyviai padarė bendrą išvadą – iškilus grėsmei, būtent piliečiai turi reaguoti pirmieji.

Šaulys – tautos karys ir po paskaitų nepavargsta bei yra pasiruošęs tolimiesiems nuotykiams, todėl lengvai įveikia sąjūnų parengtas mini orientacines varžybas Kauno mieste. Jų tikslas buvo nevietinius šaulius supažindinti su įdomiausiais miesto objektais. Vakarų programoje buvo daug įvairių žaidimų: stalo žaidimai, vedamos teatro improvizacijos, kurios skatina kūrybingumą, padeda atsipalaiduoti prieš auditoriją, kurti istorijas ir sukelti daug juoko.

Sekmadienio rytas žadėjo puikią dieną. Visiems vėl susirinkus Ramovėje prognozė pasitvirtino. „Sajos“ pirmininkas Rokas kalbėjo apie pilietiškumą, o diskusijos metu jaunieji šauliai iškėlė keletą, jų manymu, esminių Sąjungos problemų. Jos buvo suskirstytos į kelis

segmentus ir detalizuotos – tik tada bendromis pastangomis buvo ieškoma jų sprendimo būdų. Kelios ryškesnės problemų yra jaunųjų šaulių atsakomybės trūkumas ir favoritizmas, kai kuopose ir būriuose vadai išsirenka savo mėgstamiausius. Iš to kyla problema, kad dalis šaulių nėra išklausomi, kiti lieka atstumti. Šauliai pabrėžė, kad būtina teigiamu pavyzdžiu rodyti, kaip derėtų elgtis, nes tik asmeninė patirtis geriausiai veikia jaunųjų šaulių ugdymą. Tai būtų galima įgyvendinti, jeigu rinktinėse atsirastų žmogus, dirbantis tik su žmogiškaisiais išteklių – aiškintų apie šaulių tarpusavio bendravimą, šviestų psichologinėmis temomis. Taip pat daugiau dėmesio reikia skirti pirmos pakopos rengimui, nes ji turi būti skirta ne tik šaulio įgūdžių, bet ir suvokimo, kas yra LŠS formavimui. Pasak jaunųjų šaulių, šalia statuto ir rikiuotės turėtų atsirasti ir ideologiniai pagrindai. Taip pat, šią problemą galima spręsti sukūrus internetinę rubriką, kurioje periodiškai būtų skelbiama garbės šaulio istorija. Joje būtų pasakojama apie šaulių gerus darbus, tai tarsi analogija į Lietuvos garbę. Kita ryški problema, kurią akcentavo šauliai – nederamas uniformos dėvėjimas. Jaunieji šauliai per greitai jas gauna, todėl nežinodami statuto elgiasi netinkamai. Uniformą derėtų nusipelninti lyg pakopas ir gauti jas tada, kai šaulys yra tikrai pasirėngęs jų dėvėti. Viena iš išiečių būtų sukurti vaizdo įrašą apie taisyklingą uniformos dėvėjimą, kuris būtų prieinamas visiems šauliams.

Jaunimas pastebėjo, kad dalis jaunųjų šaulių būrelių vadovų stokoja kompetencijos, reikalingos savo pareigoms, neturi kovinio rengimo patirties. Aišku tai, kad reikėtų skirti daugiau dėmesio pačių vadų rengimui. Būna atvejų, kai jaunieji šauliai žino daugiau už pačius mokytojus. Kartais susidaro įspūdis, kad vienintelė motyvacija tokiems mokytojams – NVS

skirti pinigai, o taip neturėtų būti. Taip pat buvo išskirta decentralizacijos problema. Dalis rinktinių veikia savo nuožūra, jaunųjų šaulių žinios skiriasi, tai akivaizdžiai pasimato atvykus į bendras stovyklas. Reiktų sukurti vieningą instrukciją ir griežtai jos laikytis. Taip pat, vertėtų sugriežtinti atranką į pakopas, kad į jas patektų vienodo žinių lygio asmenys. Šiuo metu pastebimas per lengvas žmonių įsileidimas į LŠS. Norint to išvengti, reiktų sukurti bandomąjį 6 mėnesių laikotarpį. Prieš priimanč naujus narius, peržiūrėti informaciją apie jų prieinamumą šaltiniuose ir sugriežtinti įstojimo tvarką. Atvirkštinė problema yra veiklos nutraukimas pabaigus mokyklą. Dalis šaulių yra per lengvai paleidžiami. Į juos yra investuojama nemažai resursų, o baigę mokyklą t. y. jaunojo šaulio karjerą, dažnai paliekama veikla Lietuvos šaulių sąjungoje. Labai svarbu palaikyti ryšį su mokyklais baigusiais šauliais, juos įtraukti į rinktinės veiklą. Būtų galima daryti šaulių išleistuves, įsteigti jaunųjų šaulių Alumni klubą. Tokie buvo jaunųjų šaulių pastebėjimai, kurie vėliau struktūruota rezoliucijos forma buvo pateikti rinktinių

vadams, siekiant, kad būtų išgirstas ir jaunųjų balsas.

Sekmadienį jaunuosius šaulius aplankė LiJOT (Lietuvos jaunimo organizacijų taryba) atstovas, kuris pristatė organizacijos veiklą ir kvietė prie jos aktyviau prisijungti jaunuosius šaulius.

Asamblėjos metu buvo išrinkti jaunųjų šaulių delegatai, kurie dalyvaus minėtos tarybos veikloje. Tai yra Emilis Astikas („Saja“, 9 ŠR), Kornelija Žilionytė (1 ŠR), Paulius Maciukevičius (10 ŠR), Gustas Dunajevs (6 ŠR), Vaidas Molis (9 ŠR), Milena Cariova (7 ŠR).

Deja, visi geri dalykai kada nors baigiasi – baigėsi ir Asamblėja. Gavę diplomus ir papildę savo žinių bagažą, dalyviai atsisveikino ir pasklido po visą Lietuvą. „Saja“ sako AČIŲ dalyvavusiems: ir lektoriams, ir rėmėjams, o svarbiausia – jauniems šauliams, kurie aktyviai dalyvavo visos Asamblėjos metu, kurie žino, jog jaunieji šauliai ne tik Sąjungos, bet ir visos Lietuvos ateitis.

APIE STUDIJŲ PASIRINKIMĄ IR DARBO PRAKTIKOS SVARBĄ

Skaidrilė Grigaitė-Mockevičienė | Nuotraukos iš asmeninio Skaidrilės Grigaitės-Mockevičienės archyvo

Straipsnio autorė yra Lietuvos šaulių studentų korporacijos „Saja“ sendraugė, kuri šiuo metu su šeima gyvena Vienoje bei dirba Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) Konfliktų prevencijos centre. Skaidrilė studijavo politikos mokslus Vilniaus ir Vienos universitetuose.

Straipsnis skirtas baigiantiems mokyklą moksleiviams, esamiems studentams bei visiems ieškantiems naujų galimybių. Taip pat visiems, kurie norėtų pasitarti su patirtimi ar pasiūlyti – tėvams, mokytojams. Tai mano subjektyvi nuomonė, kurią grindžiu savo ir artimųjų patirtimi, bendramokslų istorijomis. Patys atsirinksite, su kuo sutinkate, o su kuo ne, bet naujų minčių, tikiu, kils visiems.

Pirmos pakopos studijos

Turbūt pavasarį moksleiviai, ypač paskutiniųjų klasių, jau nori nenori galvoja apie mokyklos baigimą ir su tuo susijusius sprendimus. Esu tikra, dauguma ruošiatės studijuoti toliau. Taip pat, kiek nuspėdama „Trimito“ auditoriją, spėju, dauguma tą darysite Lietuvoje. Todėl šįsyk norėčiau aptarti alternatyvas – studijas užsienyje bei pasirinkimą nestudijuoti visai.

Kodėl verta studijuoti užsienyje?

Priklausomai nuo pasirinktos šalies, bakalauro laipsnį gali apsiginti per trejus, o ne ketverius metus. Jei lyginame su valstybės nefinansuojamomis studijomis Lietuvoje, užsienyje gali būti net ir pigiau. Neretai ten ir studentų stipendijos dosnesnės, daugiau kitų galimybių gauti finansinę paramą ar pinigų prisidurti dirbiant pačiame universitete. Be to, studijuodamas svetur puikiai išmoksi užsienio kalbą, kuri ateityje gali tapti vertingiausiu ir labiausiai pritaikomu įgūdžiu. Akiratį praplėsi visomis prasmėmis, nes tai bus ne tik akademinė, bet ir gyvenimo mokykla. Vėliau gali būti ne taip jau paprasta pamėginti gyventi svetur nei dabar, kai tau 18+ ir nesi įsipareigojęs. O jei norėsi ir toliau likti bei dirbti svetur, kaip rodo patirtis, su užsienio diplomu tai vis dar padaryti lengviau nei su lietu-

višku. Ar galėsi po studijų vėl grįžti į Lietuvą? Taip, žinoma! Tik pasirūpink, kad turėtum ką „parsivežti“ ir ką tai Lietuvai pasiūlyti. Grįžęs turėsi pranašumą prieš Lietuvioje likusius bendramžius jau vien dėl to, kad išsiskirsi iš minios, į tai atkreips dėmesį darbdaviai. Tačiau jei studijuosi tokius dalykus kaip teisė, pedagogika ar istorija – lietuviai gali pareikalauti savo žinias „išlyginti“ – t. y. pritaikyti vietiniam kontekstui, nes, pavyzdžiui, mūsų nacionalinė teisė, kaip žinia, skiriasi nuo kitų šalių. O jei mokysiesi kokį universalų dalyką, kaip IT ar tikslieji mokslai, problemų neturėtum kilti. Priešingai, lietuviams bus įdomu sužinoti, ką išmokai galbūt tokio, ko dar nežino jie. O jei dar „parsiveši“ kokią labiau egzotišką nei anglų kalbą (vokiečių, prancūzų, ispanų ar kt.), tai gali būti pats pagrindinis tavo privalumas darbo paieškose, ypač į užsienio rinkas orientuotose organizacijose.

Kaip pasirinkti studijas užsienyje?

Mano patarimas būtų pradėti nuo internete esančių universitetų (ir atskirų fakultetų!) bei studijų pakraipų vertinimų reitingų. Jie sudarys labai objektyvų kiekvienos įstaigos vaizdą. Taip pat siūlau spaudos kioske nusipirkti žurnalą „Kur stoti? Užsienyje“ ir apsilankyti studijų mugėje. Beje, labai svarbu – stojimai į užsienio universitetus dažnai prasideda anksčiau nei į Lietuvos, kai kuriuose jau net pavasarį gali būti per vėlu. Kartu tai gali būti išsigelbėjimas tiems, kurie jaudinasi dėl abiturų egzaminų – ar įstojai į universitetą užsienyje sužinosi dar ne neišlaikęs pirmojo – lietuvių kalbos valstybinio egzamino. Taip pat labai vertingi būtų patarimai iš kito tavo pasirinktoje mokslo įstaigoje studijuojančio bendrataučio. Blogiausiu atveju naudokis universitetų studentų forumais, juose nuolat vyksta diskusijos tau rūpimais klausimais. Taip, viskas įmanoma, tik reikia kiek drąsos pradėti, o vėliau laiko viskam detaliam išsiaiškinti.

Dar vienas variantas – jau ir Lietuvos universitetai pradėjo siūlyti jungtines, dviejų ar daugiau universitetų skirtingose šalyse kartu vykdomas studijų programas. Jų metu studentai spėja pasimokyti keliuose universitetuose, o pabaigę gauna jungtinį arba net du skirtingus diplomus. Tai tik dar vienas įrodymas, kiek daug galimybių šiomis dienomis laukia būsimų studentų!

O gal nestudijuoti visai?

Pasidaryti metų pertrauką tarp vidurinės ir aukštosios mokyklų darosi vis populiariau, ypač tarp sunkiai apsisprendžiančių. Jaunimas tuos metus keliauja, savanoriauja, ieško savęs ar pašaukimo, dėlįojasi gyvenimo vertybės, išmėgina įvairias sritis. Visgi aš pati į tokią avantiūrą žiūriu skeptiškai. Juk mes savęs ieškome visą gyvenimą, tie „pašaukimai“ su laiku keičiasi ir tai yra labai normalu. Todėl gali būti, kad per tuos metus joks „nušvitimas“ taip ir neateis, tuomet teks nusivilti. Taip pat bus išleisti pinigai, nes už keliones reiks mokėti pačiam bei jau metais studijų būsi atsilikęs nuo bendramožių. Pati manau, kad ir studijuodamas gali gauti daugybę įvairios patirties, rasti būdų patikrinti save ir sugebėjimus. Žinoma, gali ne pramogauti, o

iškart pradėti dirbti ir visiems įrodyti, kad gali karjeros siekti ir save išlaikyti be jokių mokslų. Jei pasiseks, tuomet sveikinu! Visgi, spėju, jog po kelerių metų vis tiek stosi prie formalių ugdymo įstaigos priėmimo skyriaus durų, nes norėsis ką nors keisti ar pajausi karjeroje pasiekęs aukštojo išsilavinimo būtinybės ribą. Tik tada jau nebebus taip smagu būti „fukšu“ ir „trintis“ su jaunais pirmakursiais.

Darbo praktika

Čia bene svarbiausia šio straipsnio dalis. Viliuosi, pakaks argumentų įtikinti, kokia reikšminga yra kuo įvairesnė ir anksčiau „susirinkta“ darbo patirtis. Pabandyti DIRBTI iš tikrųjų yra visai kas kita nei tik įsivaizduoti, kuo užsiimsi pabaigęs studijas. Tokia patirtis gali apskritai pakeisti tavo nuomonę apie pasirinktas studijas, taip pat padėti apsispręsti, kokius laisvuosius dalykus universitete rinktis, kokiems dalykams ir temoms skirti daugiausia dėmesio ir energijos. Pradėti dirbti galima dar mokykloje – savaitgaliais ar per atostogas.

Universitete – tai dar svarbiau. Priklausomai nuo studijų krūvio ir tavo asmeninio atsidavimo jų rezultatams, dauguma net dieninio tipo studijų programų yra suderinama su darbu! Tai tikrai neturi būti pilnas etatas – net 5 val. per savaitę darbinės praktikos gali išmokyti tave labai daug. Kadangi praktiką greičiausiai atliksi neatlygintinai, darbdaviai nereikalaus dirbti viršvalandžių ir visada galėsi derėtis dėl apsiimamo darbo krūvio. Tik parodyk šiek tiek entuziazmo ir smalsumo, darbdaviai tikrai džiaugsis savo srities naujoku, kuris nori savo laisvą laiką skirti mokymuisi iš profesionalų!

„Prisirinkęs“ įvairios darbo patirties dar studijų metais būsi visa galva pranašesnis kandidatas su solidėniu CV darbo paieškose nei tavo bendramoksliai. Darbdaviai ieško ne tik daug apsiskaičiusių, bet dar labiau – daug mačiusių ir išbandžiusių. Čia nekalbu apie universitete privalomą darbo praktiką, paprastai atliekamą paskutiniaisiais metais, nes ją ir taip atlieka VISI. Lietuvoje populiariau skųstis, kad štai darbdaviai nesamdo jaunų, aukštąsias

mokyklas ką tik baigusią specialistą, neturinčią darbo patirties ir štai neva dėl šio „užburto rato“ pastarieji neturi galimybės tos darbo patirties gauti. Labai lengva suprasti ir net pateisinti tokius darbdavius! Todėl aš ir raginu visus eiti padirbėti nemokamai dar studijų metais ir būti tokiu geru praktikantu, kad darbdaviai patys norės tau pradėti mokėti ar pasiūlys nuolatinį darbą. Jei ne, bent „užsidirbsi“ gerą rekomendacinį laišką, kuris tolesnėse darbo paieškose gali būti lygiai toks pat svarus kaip ir studijų diplomas.

Štai keli patarimai, kaip susirasti gerą praktiką ir būti geru praktikantu. 1) Siūlytis padirbėti tik savo srities TOP firmose, nes dirbsi nemokamai, tai kam dirbti tiems, kurių vardas net nevertas tavo nemokamų valandų... Be to, tik geras darbdavys mokės įvertinti gerą praktikantą kaip tu. 2) Praktikos turėtum ieškoti taip pat rimtai kaip ir tikro darbo – siunčiant savo CV su puikiai parengtu motyvaciniu laišku bei atsakingai ruošiantis pirmajam pokalbiui. 3) Vėliau, praktikos metu, būti PROFESIONALIU – kasdien punktualiai pasirodyti darbe, laikytis

susitarimų, atsakingai ir laiku įvykdyti visas patikėtas užduotis, taip užsidirbsi pasitikėjimą ir gausi sudėtingesnių pavedimų. 4) Nuolat domėtis, ką veikia tavo kolegos, kaip funkcionuoja visa organizacija, nebijoti klausti, aktyviai dalyvauti ir prašyti daugiau. Atsakingi ir motyvuoti praktikantai – didelė pagalba ir vertybė kiekvienam darbdaviui, kuris vėliau nesibodės tau atsidėkoti rekomenduodamas tave kitiems ar dalindamasis savo žiniomis.

Vis dėlto, turiu pabrėžti, kad visi šie argumentai apie darbo praktiką tikrai neturėtų užgožti pačių studijų svarbos. Studijos visada turi išlikti kiekvieno studento pirmenybė, bet kviečiu į kiekvieną situaciją žiūrėti lanksčiai, išnaudoti jos galimybes bei nuolat galvoti vienu žingsniu į priekį.

Antros pakopos studijos

Ne veltui ši straipsnio dalis yra po pastraipos apie darbo praktiką. Taip, aš tikrai manau, kad verta ir teisinga padaryti pertrauką tarp studijų ir įgyti profesinės patirties prieš pradėdant vėl gilinti akademines žinias magistro studijose ar juo labiau prieš imantis kitos studijų krypties. Taip pat pritariu studijų ir darbo derinimui, bet tik su sąlyga, kad tai yra „derinimas“ – paralelus akademinis ir praktinis tobulėjimas savo pasirinktoje srityje, o ne darbas pilnu etatu, kol universitete mėgini tik „praslysti“, ar visiškai su studijomis nesusijęs darbas, su ku-

riuo nežadi sieti savo ateities ar kaip kitaip tos darbo patirties panaudoti. Mano pačios magistro studijos užtruko daugiau nei ketverius metus. Dėl lankstaus ir nuo studento pasirinkimų priklausančio tvarkaraščio Vienos universitete, mokslus galėjau derinti tiek su darbu, tiek su motinystės atostogomis, o baigiamąjį darbą pasirinkau rašyti tema, tiesiogiai susijusia su organizacija, kurioje šiuo metu dirbu. O štai mano vyras, apsigynęs bakalaurą, kelerius metus dirbo, vėliau darbus metė ir išvyko intensyvių magistro

beveik privalu iškart siekti magistro laipsnio (o kartais net daktaro!) ar jau pirmaisiais metais stojama į jungtines penkerius metus ar ilgiau trunkančias studijas. Visgi dauguma studijų kryptių suteikia laisvę pačiam spręsti dėl studijų tąsos ir trukmės.

Tas sunkus galutinis jauno žmogaus sprendimas

Kaip, galų gale, apsispręsti ir sužinoti, kuriuo keliu, kuria kryptimi pasukti, kai metų tau maždaug vos dvidešimt?

„Kaip, galų gale, apsispręsti ir sužinoti, kuriuo keliu, kuria kryptimi pasukti, kai metų tau maždaug vos dvidešimt?“

dimas tavo gyvenime. Sprendimų bus dar daug ir sudėtingesnių. Nereikia bijoti klaidų ir nuomonės kaitos, nes ji keičiasi, kaip ir pats gyvenimas. Taip, studijos nulems tavo artimiausius gyvenimo metus, bet nebūtinai visą gyvenimą, nes jame yra daug kelių ir takelių, apie kuriuos dar nežinai ir net negali iš anksto žinoti. Man jau greitai bus trisdešimt ir man visai ne gėda pasakyti, kad aš nežinau, ką noriu veikti gyvenime. Kai kalbu su savo kolegomis, bendramoksliais, gal vos kokie 20 procentų jų gali pasakyti, ką veiks ar ką norėtų veikti po penkerių metų. Štai net mano tėvai, kuriems per penkiasdešimt, dar vis ieško galimybių, nuolat mokosi ką nors nauja. Mano viršininkas, kuriam tuoj šešiasdešimt, turi daugiau karjeros tikslų ir užmojų nei daugelis jaunesnių bendradarbių. Laikai keičiasi ir nuolat siūlo naujų galimybių. Linkiu atsiverti iššūkiams, būti smalsiems ir trokštančiams naujų žinių, drąsiems kaip kad kiekvieną dieną, taip ir didžiuosiuose pasirinkimuose!

studijų į Švediją. Ten laipsnį įgijo vos per devynis mėnesius ir tada su nauju diplomu sugebėjo gauti žymiai geresnį darbą nei iki studijų. Tokia akademinė pertrauka užtikrino didelį karjeros šuolį bei gana greitai atsipirko finansiškai. Žinau, kad yra studijų, kuriose

Mano atsakymas – kliautis tyrinėjimo ir kitų patirtimi grįstu „sveiku protu“, klausyti širdies, kuri geriausiai žino, ko tu iš tikrųjų nori (ir nebūtinai, kas perspektyvu ar pelninga) ir suprasti, kad tai dar tikrai nėra tas galutinis ar koks nors didžiausias spren-

LENGVIEJI TANKAI „VICKERS-CARDEN LOYD“ TARPUKARIO LIETUVOS KARIUOMENĖS TARNYBOJE

Lengvieji tankai „Vickers Carden Loyd M1933“ (Didžioji Britanija) įveikia vandens kliūtį. Apie 1935–1940 m. A. Pociūnas, A. Stoliarovas, *Tankai Lietuvos kariuomenėje 1924–1940 m.*, Vilnius, 2015, p. 96–97.

Šarūnas Volungevičius (Vytauto Didžiojo universitetas)

Tankai, šarvuotosios karinės technikos vienetai, tapę savotišku valstybės karinės galios sinonimu, pirmą kartą pasirodė mūšio lauke Pirmojo pasaulinio karo metu, 1916 m. rugsėjį Prancūzijos fronte. Nuo to laiko šios kovos mašinos, įrodžiusios savo kovinę vertę ir potencialą, įsitvirtino kaip kone būtinas modernių sausumos pajėgų elementas, kurio įsigijimui bei vystymui Europos šalių kariuomenės ir karo pramonė skyrė dideles lėšas. Ne išimtis buvo ir tarpukario Lietuvos kariuomenė, ieškojusi tankų, kad sustiprintų savo kovinius pajėgumus

tarp Europos šalių karo pramonės siūlytų modelių.

Pirmieji tankai Lietuvos kariuomenėje pasirodė jau po Nepriklausomybės karų, 1923 m. Tuomet pirkimui pasiskyrus 900 tūkst. auksinų siekusių sumą Prancūzijoje įsigyta dvylika šios šalies gamybos lengvųjų tankų „Renault FT 17“. Tai buvo 1917 m. pagamintos ir Pirmajame pasaulyne kare spėjusios sudalyvauti mašinos. Lietuvos kariuomenėje „Renault FT 17“ ištarnavo iki pat Nepriklausomybės praradimo 1940 m., tačiau jau

artėjant prie XX a. 4-ojo dešimtmečio vidurio darėsi aišku, kad jų techninės charakteristikos ir būklė nebeatitinka mūšio lauko reikalavimų.

Tokiu būdu jausdama poreikį sustiprinti sausumos pajėgas nauja šarvuotąja kovine technika Lietuvos kariuomenė 1932 m. ėmėsi žingsnių naujiems lengviesiems tankams įsigyti. Šiuo konkrečiu ir kitais analogiškais šarvuotosios karinės technikos paieškų atvejais kariuomenė suformuodavo specialią komisiją, sudarytą iš kelių aukšto rango karininkų, kurią

2-osios tankų kuopos lengvasis tankas „Vickers Carden Loyd M1933“ (Didžioji Britanija). Apie 1935–1938 m. A. Pociūnas, A. Stoliarovas, *Tankai Lietuvos kariuomenėje 1924–1940 m.*, Vilnius, 2015, p. 91.

siūsdavo apibrėžti karinės technikos gamintojų įmones įvairiose Europos šalyse, kad galėtų susipažinti su jų siūlomais kovos mašinų modeliais. Tąkart komisija apėmė Didžiosios Britanijos, Italijos, Prancūzijos, Nyderlandų, Šveicarijos, Švedijos ir Vokietijos įmones bei išanalizavusi jų pateiktus pasiūlymus rekomendavo Lietuvai įsigyti itališką „Fiat Ansaldo“ modelį, kuris, komisijos nuomone, lenkė konkurentus kiek geresniais techniniais parametrais. Vis dėlto 1933 m. gruodžio 9 d. pirkimo sutartis buvo sudaryta ne su italų „Fiat“, bet su taip pat pakankamai modernaus lengvojo tanko modelį siūliusia britų kompanija „Vickers Armstrongs“, kurios pasiūlymas išsiskyrė ir pačia palankiausia kaina. Taip nuspręsta įsigyti 16 minėtosios kompanijos 1933 m. modelio „Vickers-Carden Loyd“ lengvųjų tankų kartu su ginkluote, amunicija ir atsarginėmis dalimis. Naujieji šarvuotosios technikos vienetai, kurių įsigijimas Lietuvai iš viso kainavo beveik 1,3 mln. Lt, Lietuvos kariuomenės šarvuočių rinkinei galutinai perduoti 1935 m. vasario 4 d.

„Vickers-Carden Loyd“ („VCL“) buvo modernios konstrukcijos lengvasis tankas, svėręs 3,8 t (su ginkluote ir įgula), kurio ilgis siekė 365 cm, plotis – 190 cm, aukštis – 188 cm. Varomas 6 cilindry, 56 AJ galios varikliu tankas galėjo išvystyti maksimalų 45 km/val. greitį (tai buvo bene ryškiausias jo išskirtinumas ir pranašumas lyginant su lėtaeigiais „Renault FT 17“). Jis galėdavo įveikti 45° statumo įkalnes,

1,5 m pločio griovius ir 0,6 m aukščio stačias sienes. „VCL“ manevringumo atžvilgiu galima pažymėti ir tai, kad praktinis jų panaudojimas Lietuvoje parodė, jog stora sniego danga (20–30 cm gylio pusnys) jiems buvo rimta, įklampinti galėjusi kliūtis. „Vickers-Carden Loyd“ buvo ginkluotas vienu 7,92 mm kalibro sunkiuoju „Vickers“ sistemos kulkosvaidžiu, jo šarvų storis svyravo nuo 6 mm iki 9 mm, o įgulą sudarė du žmonės – vairuotojas ir tanko vadas, užėmę vietas, atitinkamai, tanko priešakyje ir bokštelyje. Visi šešiolika naujųjų Lietuvos kariuomenės lengvųjų tankų buvo priskirti 1935 m. liepos 31 d. suformuotai šarvuočių rinktinės 2-ajai tankų kuopai (1-oji tankų kuopa turėjo senesnius „Renault FT 17“), sudarytai iš trijų būrių po penkis tankus kiekviename (vienas tankas teko kuopos vadui).

Nepaisant to, kad „VCL“ buvo naujos gamybos, pirmieji jų tarnybos Lietuvos kariuomenėje metai buvo gana sunkūs. Apie tai sužinome iš 2-osios tankų kuopos vado kpt. Nikodemo Migevičiaus 1936–1937 m. sudarytų raportų šarvuočių rinktinės vadui, kuriuose skundžiamasi, jog didžioji dauguma kuopos tankų reikalavo būti iš pagrindų suremontuoti. Tokią padėtį ne menka dalimi nulėmė ir nepakankamas tankus valdyti turėjusių karių parengimas bei apmokymas. Tai vedė prie netinkamos tankų eksploatacijos, techninių resursų eikvojimo, gedimų. Su dažnai gendančiais tankais buvo sunku ir toliau vesti mokymus.

„Nepaisant to, kad „VCL“ buvo naujos gamybos, pirmieji jų tarnybos Lietuvos kariuomenėje metai buvo gana sunkūs.“

Tankų remonto darbus vykdžiusios karo technikos dirbtuvės išskyrė kelias problemines „VCL“ konstrukcijos sritis, kurios kėlė daugiausiai problemų, tai buvo: variklis, važiuoklė, radiatoriai, elektros instaliacija. Technikos dirbtuvės, taisydamos susidėvėjusias dalis arba pakeisdamos jas naujomis, diegdamos konstrukcijos patobulinius, teikdamos savo rekomendacijas tam tikrais tankų priežiūros klausimais, šalino buvusius trūkumus ir gedimus. Taip pat siekiant taupyti tankų techninius resursus, buvo nutarta juos naudoti tik visapusiškai pamokančiuose pratimuose. Jau 1938 m. rudens kariuomenės manevrų metu paaiškėjo, kad remonto darbai davė vaisių, kadangi rimtesnį gedimą tuomet patyrė vos vienas 2-osios kuopos tankas. Šitaip šarvuočių rinktinės padalinys galėjo būti laikomas jau tikrai pasirengęs kovos veiksmams, nors tankų techninės priežiūros, remontų ir tinkamos eksploatacijos problema niekur nedingo ir vėlesniais metais.

Lietuvos kariuomenė ir po antrosios tankų kuopos suformavimo, 1935 m. antrojoje pusėje tęsė naujų lengvųjų tankų paieškas. Tąkart kariuomenei savo pasiūlymus pateikė keturios bendrovės: prancūzų „Renault“, švedų „Landsverk“ ir britų „Vickers“ bei „Straussler“. Besirengiančiai pirkti kariuomenės komisijai labiausiai imponavo kaip potencialiai moderniausia ir pajėgiausia mašina švedų „Landsverk 100“ modelis, nors tuo metu buvo atkreiptas dėmesys ir į „Vickers“ siūlytus ir kariuomenės prieš tai įsigytus „VCL“, pasižymėjusius dideliu greičiu ir pačia patraukliausia kaina. Svarstymai dėl naujųjų tankų pirkimo nusitęsė iki 1936 m. pavasario, kada galiausiai apsispręsta įsigyti naujo modelio „Vickers-Carden Loyd“. Tokį apsisprendimą nulėmė ne tik kaina, taip pat ir kariuomenė, kuri jau buvo gerai susipažinusi su kompanijos „Vickers“ kovos mašinomis,

3-iosios tankų kuopos lengvieji tankai „Vickers Carden Loyd M1936“ (Didžioji Britanija) parado metu. 1938 m. A. Pociūnas, A. Stoliarovas, *Tankai Lietuvos kariuomenėje 1924–1940 m.*, Vilnius, 2015, p. 122.

tarnavusiomis šarvuočių rinktinės gretose (taip artimiausias konkurentas, firmos „Landsverk“ tankas, taip ir liko neišbandytas). Ši norėjo aprūpinti pajėgas, jei tik įmanoma, vieno tipo ir gamintojo technika. Be to, konkurentai negalėjo pasiūlyti nieko geresnio ir dėl tankuose naudojamos ginkluotės. Tokiu būdu 1936 m. gegužės 2 d. įformintas užsakymas apėmė 16 lengvųjų tankų su ginkluote ir atsarginėmis dalimis, amunicija bei jų visų atgabenimą į Lietuvą už maždaug 1 420 000 Lt sumą.

1936 m. gegužės 2 d. įformintas užsakymas apėmė 16 lengvųjų tankų su ginkluote ir atsarginėmis dalimis, amunicija bei jų visų atgabenimą į Lietuvą už maždaug 1 420 000 Lt sumą.

Taip Lietuvos kariuomenę papildė 1935 m. modelio „Vickers-Carden Loyd“ lengvieji tankai, kuriais buvo sukomplektuota šarvuočių rinktinės 3-ioji tankų kuopa. Naujosios kovos mašinos svėrė 4 t, jų aukštis siekė 193 cm, plotis – 190 cm, ilgis – 355 cm. Galingesniu nei ankstesnio „VCL“ modelio, 6 cilindry, 80 AG benzininiu varikliu galėjo išvystyti maksimalų

60 km/val. greitį. Nuo savo pirmtakų naujieji „Vickers“ tankai, turėję 2 žmonių įgulą (vairuotoją, tanko vadą) ir ginkluoti tuo pačiu sunkiuoju „Vickers“ sistemos kulkosvaidžiu taip pat skyrėsi kitokia važiuoklės pakabos sistema, bokštelio forma, storesniais šarvais bei įrengta apsauga stebėjimo angoms iš neperšaukiamo stiklo.

Kadangi tiek anksčiau Lietuvos kariuomenės įsigytieji „VCL“ tankai, tiek ir naujieji jų modeliai buvo didžiaja dalimi tapatūs, jiems galiojo ir tos pačios technikos priežiūros taisyklės bei reikalavimai. Vis dėlto bandymų šarvuočių rinktinėje metu buvo pastebėta, kad naujųjų „Vickers“ kovos mašinų vikšrai turėjo tendenciją nukristi nuo varomųjų ratų. Dėl šios problemos susisiekus su gamintojo firma buvo sužinota, kad šis trūkumas pasireiškia tik maždaug per pirmuosius nuvažiuotus 150 km, o iki to laiko firma patarė važinėti su kiek stipriau nei įprastai įtemptais vikšrais, mažesniais greičiais ir važiuojant greičiau nedaryti staigių posūkių. Vis dėlto bandymų, pratybų ir kariuomenės manevrų metu pasitaikę 3-osios tankų kuopos kovos mašinų techniniai nesklandumai kėlė daugiau nepatogumų nei rimtų problemų, todėl šis padalinys galėjo išlaikyti aukštą kovinę parengtį. Tiesa, 3-ioji tankų kuopa su visos kariuomenės tankų pajėgomis patyrė skaudų smūgį dėl gaisro, per nelaimingą atsitikimą kilusio kuopos garažuose Vilniuje 1939 m. lapkričio

7 d. Gaisras, padaręs žalos už maždaug 800 tūkst. Lt, sunaikino septynis ir apgadino dar tris 3-iosios tankų kuopos sudėtyje buvusius „VCL“ bei eilę kitos technikos. Atitinkamai dėl atsarginių dalių trūkumo nebuvo galimybės sugrąžinti į rikiuotę bent dalies iš nukentėjusių kovos mašinų, naujausiais ir techniškai bene svarbiausiais tankais apginkluota šarvuočių rinktinės kuopa neteko beveik pusės savo šarvuotosios karo technikos vienetų.

„Gaisras, padaręs žalos už maždaug 800 tūkst. Lt, sunaikino septynis ir apgadino dar tris 3-iosios tankų kuopos sudėtyje buvusius „VCL“ bei eilę kitos technikos.“

Galima pažymėti, kad XX a. 4-ajame dešimtmetyje tik sunkiaisiais kulkosvaidžiais ginkluoti ir palyginti nedideliu svoriu (iki 7 t) pasižymėję lengvieji tankai buvo neatsiejama daugelio Europos šalių (taip pat ir didžiųjų valstybių: Didžiosios Britanijos, Prancūzijos, Vokietijos, Italijos, Lenkijos) šarvuotųjų pajėgų dalis, turėjusi jai numatytą vietą kovos lauke (visų pirma, žvalgyboje ir teikiant tiesioginės ugnies paramą).

2-osios tankų kuopos lengvasis tankas „Vickers Carden Loyd M1933“ (Didžioji Britanija) važiuoja keliu. Apie 1935–1940 m., A. Pociūnas, A. Stoliarovas, *Tankai Lietuvos kariuomenėje 1924–1940 m.*, Vilnius, 2015, p. 108.

Visgi sunkusis kulkosvaidis praktiškai neturėjo galimybių efektyviai kovoti su priešiška šarvuotąja technika, ypač jei pastaroji buvo ginkluota stipriau. Lietuvos kariuomenės „VCL“ tankų pagrindiniais taikiniais turėjo tapti šarvinės apsaugos neturintys priešų koviniai vienetai, visų pirma pėstininkai ir jų sunkieji ginklai. Tai atspindėjo ir tankų kovinio šaudymo mokymo programose, kuriose akcentuoti manevravimas mūšio lauke, šaudymas iš važiuojančio arba tik trumpam stabtelinčio tanko kontroliuojamomis, trumpomis kulkosvaidžių papliūpomis (pradedant apšaudymą iš 400–300 m atstumo), idant taikiniai (dažniausiai imitavę priešų pėstininkus ir jų sunkiųjų ginklų pozicijas) būtų sunaikinti arba nuslopinti nepriartėjus prie jų arčiau nei per 100 m. Judėdama kovos lauke kariuomenė reglamentavo eilę manevrinių artėjimo prie priešų

ir kovinių rikiuočių, skirtų specialiai lengvųjų tankų kuopoms ir būriams.

Lietuvos kariuomenėje „VCL“ nebuvo numatyti atlikti visiškai savarankiškomis kovinėms užduotims. Vietoj to siekta, kad jie veiktų glaudžiai bendradarbiaudami su savaisiais pėstininkais ir kavalerija, paremtų juos ugnimi, suardytų spygliuotos vielos kliūtis, nuslopintų ar sunaikintų priešų kulkosvaidžių lizdus ir pan. Tokios taktinės užduotys buvo neatsiejama tankų padalinių apmokymo bendradarbiauti su minėtais sausumos pajėgų vienetais dalimi. Kariuomenės vadovybė, vertinusi pratybas, kuriose tankai veikė kartu su pėstininkais ar kavalerija, visuomet pabrėždavo, kaip svarbu visapusiškai suderinti šarvuotųjų kovos mašinų ir jų remiamų kovinių junginių veiksmus. Taip pat reikalaauta tankus naudoti taupiai, tik tose užduotyse, kur tai buvo būtina,

kad būtų išmokta pernelyg jais nerizikuoti tikrų kovinių veiksmų atveju. Kariuomenės manevrai rodė, kad sklandus bendradarbiavimas tarp tankų ir pėstininkų dalinių toli gražu nebuvo lengvas uždavinys, kuriame pastarųjų vadai darė daug klaidų. „VCL“ geriau sekėsi su kavalerijos junginiais (ypač 1936 m. ir 1937 m. rudens manevrų metu) veikiant į priešų sparnus arba užnugarį, padedant saviesiems atsipalaiduoti nuo priešų, kontratakaujant pastarojo mėginimus apsupti. Kariuomenės manevrai taip pat parodė svarbiausius lengvųjų „Vickers“ tankų kovinio panaudojimo principus – priešui netikėtai įvedimas į kautynes ir glaudus bendradarbiavimas su savaisiais sausumos pajėgų junginiais. Šių veikimo kovos lauke principų kartu su tankais „Vickers-Carden Loyd“ Lietuvos kariuomenė savuosiuose manevruose ir pratybose mokėsi iki pat Nepriklausomybės praradimo.

Šaltiniai ir literatūra:

Lietuvos centrinio valstybės archyvo (LCVA) fondų (nr. 509, nr. 538, nr. 828, nr. 929, nr. 1364) medžiaga.

A. Pociūnas, A. Stoliarovas, *Tankai Lietuvos kariuomenėje 1924–1940 m.*, Vilnius, 2015.

V. Grigoraitis, *Lietuvos kariuomenės technika 1918–1940*, Vilnius, 2009.

GENEROLO P. PLECHAVIČIAUS ŠAULIŲ RINKTINĖ TURI NAUJĄ VADĄ

Dovilė Rusteikienė | Nuotrauka iš asmeninio Kazimiro Čiuplinsko archyvo

Lietuvos šaulių sąjungos Generolo P. Plechavičiaus šaulių rinktinėi nuo kovo 1 d. vadovauja naujasis rinktinės vadas – ats. plk. lt. Kazimiras Čiuplinskas. Kviečiame susipažinti su naujuoju rinktinės vadu, kuriam „Trimito“ redakcija linki sėkmės ir neblėsiančios motyvacijos dirbant mėgstamą darbą.

Dosjė

Vardas: Kazimiras

Pavardė: Čiuplinskas

Gimimo data: 1964 12 19

Išsilavinimas: 2002–2007 m. Šiaulių universitetas (istorijos bakalaurs)

Karinis išsilavinimas:

1995–1997 Lietuvos karo akademija

Baigti kursai:

2008 08–2008 12 Vadų ir štabo karininkų kursai Baltijos gynybos koledže Estijoje.

2005 05–2005 06 Gynybos ir operacijų planavimo kursas Nyderlandų gynybos koledže.

1998 09–1999 03 Pėstininkų kapitonų karjeros kursas JAV pėstininkų mokykloje.

1991 10–1992 02 Karininkų kursai Kaune.

Darbo patirtis:

1991 m. sausio mėn. įstojau į Savanorišką krašto apsaugos tarnybą (SKAT).

Profesinę tarnybą pradėjau 1991 m. vasario mėn. KAD pasienio apsaugos tarnyboje. Teko tarnauti Pakruojo, po to Joniškio užkardoje.

1992–1993 metais tarnavau KAM imuniteto tarnyboje.

1993–2004 metais tarnavau Vaidoto batalione, kuriame tarnybą pradėjau būdamas pėstininkų būrio vadu, baigiau bataliono štabo viršininku.

2004–2006 m. tarnavau KAM gynybos štabe, po to teko tarnauti mokomajame pulke bataliono vadu, vadų ir jaunesniųjų štabo karininkų kursų viršininku Lietuvos karo akademijoje, KASP 3-iosios rinktinės vadu.

2013 m. išėjau į atsargą.

Kokia Jūsų sąsaja su Lietuvos šaulių sąjunga? Ar seniai esate šauliu?

Šaulys esu nuo 2016 m. gruodžio mėn., dalyvavau šaulių veikloje ir 1990 m., tačiau tada neteko prisiekti.

Kas paskatino tapti rinktinės vadu?

Sužinojęs, kad Lietuvos šaulių sąjunga paskelbė atranką į 6-osios rinktinės vado pareigas, apsvaščiau visus už ir prieš. Galiausiai nusprendžiau kandidatuoti. Manau, turima karinės tarnybos patirtis bus naudinga Šaulių sąjungai. Be to, atsirado puiki galimybė užsiimti veikla, kuri man artima ir turi daug bendra su tuo, ką dariau tarnaudamas Lietuvos kariuomenėje. Niekada nebuvau abejingas valstybės gynybos reikalams.

Kokie buvo Jūsų pirmieji darbai tapus vadu?

Susipažinimas su rinktinės šauliais, rinktinėi iškeltomis užduotimis, esama padėtimi ir įvairių administracinių bei ūkinių problemų sprendimas. Šiuo metu daug dėmesio ir laiko skiriame birželio mėnesį vykšančių jaunųjų šaulių stovyklų organizavimui.

Kaip manote, koks bus didžiausias iššūkis šiose pareigose?

Manau, kad naujam žmogui atėjus į kitą darbo vietą ir pradėjus eiti vadovaujančias pareigas visada didžiausias iššūkis yra įgauti kolektyvo pasitikėjimą, motyvuoti žmones bendram darbui. Svarbu paaisyti kolektyvo reakciją ir požiūrį į naują narį, kaip vadovui man visada svarbu rasti bendrą kalbą, juk vienas lauke ne karys. Tik visi kartu kryptingai dirbdami galime pasiekti rinktinėi iškeltus tikslus.

Kuo norėjote būti vaikystėje?

Norėjau būti jūreiviu.

Ar esate linkęs „parsinešti darbo į namus“?

Darbai turi būti padaryti. Jeigu nespėsiu, teks ir į „namus parsinešti“. Šaulių rinktinės vado pareigos neleidžia apsiriboti vien 8 valandų darbo diena, jeigu fiziškai ir neparsinešu jokio darbo į namus, vis tiek tenka galvoti apie vienus ar kitus tarnybos reikalus.

Kokių turite pomėgių? Kaip leidžiate laisvalaikį?

Mėgstu skaityti istorinę literatūrą, keliauti. Per atostogas, jei yra galimybių, mėgstu keliauti automobiliu. Prieš tai nemažai laisvalaikio skiriu kelionės planavimui – šis procesas man yra poilsis. Be to, besidomint apie norimą aplankyti šalį praplėti akiratį, kadangi sužinai apie dar neregėtas vietas, išsiaiškini nežinomus istorijos faktus. Net jeigu kelionės metu tenka keisti maršrutą, praleistas laikas nepraeina veltui. Nueiti ir nusipirkti kelionių agentūrose siūlomus keliapius tiesiog neįdomu.

Knygų mugės lankytojai labiausiai vertino šauliškus šaukštus

Valdas Kilpys

Vasario 23–26 d. Vilniuje tryliką kartą praūžė knygų mugė. Jau kelinti metai Lietuvos šaulių sąjunga taip pat turėjo savo stendą, kuriame buvo galima gauti dominančią informaciją apie organizacijos veiklą. Šiomet su lankytojais bendravo lenktynininkas Vaidotas Žala, sportininkas ir Seimo narys Virgilijus Alekna, savo knygą „Kiborgų žemė“ pristatė žurnalistas Dovydas Pancerosvas. Nemažai žymių žmonių domėjosi šaulių veikla, apsilankė ir Krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis, visi jie reiškė savo paramą.

Pasak šį projektą kuravusios šaulės Rūtos Blagnytės, žmonės noriai bendravo, dalyvavo improvizuotoje loterijoje, fotografavosi prie stendo, kuriame buvo pavaizduotas taktine apranga apsirengęs šaulys. „Labai norėčiau padėkoti Geležinio vilko kuopos jauniems šauliams, kurie diena iš dienos stovėjo apsirengę karine ekipuote“, – reiškė padėką R. Blagnytė.

Daug laiko darbui prie stendo skyrusi Viktorija Jankauskaitė pasakojo, kad iš šauliškos loterijos prizų (tautinė juostelė, „Trimitas“, lipdukas, šaukštas) bene populiariausi buvo šaukštai, pagaminti su Sąjungos simbolika, labai pravartūs valgyti lauko sąlygomis.

Kovo 10-ąją ir 11-ąją Utenos šauliai šventė tradiciškai

Jau tradiciniu tapęs renginys kovo 10-ąją Prano Saladžiaus gimtinėje Vyžuonų viensėdyje prasidėjo žvakučių padėjimu, pagarbos atidavimu ir jaunimo pasižadėjimais būti atsakingais Šaulių sąjungos nariais. Vėliau Vyžuonų pagrindinėje mokykloje vyko trumpas minėjimas. Jau tradicija tapo įsiamžinti nuotraukoje. Šiais metais lietuvišką saulę pakeitėme į atkurtos Lietuvos amžių – sudėliojo skaičių 27. Su policijos pareigūnų palyda startavo tradicinis seniūno „Mylios bėgimas“, sporto salėje vyko dvitaškių, tritaškių, baudų mėtymo varžybos, toli-arti, šaudymo rungtis, žaidimų kambaryje visi norintys rikiavosi prie smiginio, o lauko stadione išsidėstė ir šauliškas kliūčių ruožas. Po visų varžybų, rezultatų suvedimu ir įteiktų apdovanojimų, taurių, medalių – šventės dalyviai dar ilgai dalijosi įspūdžiais ir džiaugėsi puikiu oru bei pavykusi renginiu skanaudami šaulišką košę ar gurkšnodami kvapnią erškėtuogių žiedų arbatą.

Kovo 11-ąją šauliai dalyvavo Šv. Mišiose, pagerbė laisvės kovotojus prie kovo 11-ajai pastatyto paminklinio akmenio. Eiseną nešina vėliavomis pagerbė ir Nepriklausomybės Akto signatarą Joną Basanavičių. Čia prie paminklo prisiekė suaugę šauliai. Per šių dienų renginius rinktinė pasipildė 6 jaunaisiais šauliais ir 7 šauliais. Popietę kartu su miesto gyventojais šauliai rinkosi prie kultūros centro, kur rašė linkėjimus Lietuvai, klausė jaunimo meninės programos ir žiūrėjo baletų trupės pasirodymą.

Abiejų šaulių teigimu, ši mugė yra išskirtinė proga šviesti žmones apie organizacijos veiklą, daryti Sąjungą žinomesne, todėl reikėtų ir toliau dalyvauti, tik aktyviau įjungiant kitas rinktines. Informacija pedantams: mugės metu daugiau nei 50 žmonių užpildė išankstines stojimo į LŠS anketas, susidomėjusieji pavaišinti unikaliais, šauliška atributika papuoštais saldainiais, kurių būta net 6 kg, išdalinta 1000 vėliavėlių ir lankstinukų bei galiausiai daugiau nei 200 Lietuvos žmonių kartas nuo karto košę kabins su šauliška simbolika papuoštais šaukštais.

Plk. Prano Saladžiaus 9-osios rinktinės informacija

Bazinis šaulio įgūdžių kursas Vilniuje Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės informacija

Bazinis šaulio įgūdžių kursas (BŠK) Karaliaus Mindaugo šaulių 10-ojoje rinktinėje vyksta jau keletą metų. Šiemet BŠK vyksta pagal naują, daug platesnę programą, kuri suderinta su Lietuvos kariuomene ir atitinka 3 savaičių trukmės Bazinio kario savanorio įgūdžių kursą. Šio kurso tikslas – suteikti šauliams žinias, kurios prilygtų pradiniam kariniam parengtumui. Kursą baigę šauliai įgyja įgūdžius, kurie praverčia kasdieninėje veikloje, sudaro galimybę kelti kvalifikaciją aukštesnio lygio kursuose, įgyti ginklų šaulio tarnybai ir įeigu bus patvirtintas Lietuvos šaulių sąjungos suvažiavime priimtas Lietuvos šaulių sąjungos statuto pakėtimo projektas, BŠK baigę šauliai, atitinkantys sveikatos reikalavimus, galės tapti koviniais šauliais, o tai būtų didelis postūmis formuojant kovinių šaulių būrius.

BŠK organizuojamas prisitaikant prie dirbančių, savo šeimas ir hobius turinčių šaulių, todėl teorinės paskaitos įprastai vyksta vakarais du kartus per savaitę ir kartą per mėnesį, savaitgalį – lauko pratybos. Vienu metu rinktinėje kartais rengiama iki 3 grupių, vyksta kiti kursai, todėl be šaulių pagalbos toks intensyvus rengimas būtų neįmanomas. BŠK dėstomi pagrindiniai taktikos elementai, pirmosios medicinos pagalbos pagrindai, karo topografija, rikiuotė, klausytojai susipažindinami su teisės aktų reikalavimais ir svarbiausia – formuojamos komandos. Instruktoriams smagiausia matyti kaip nedrąsūs naujokai kurso metu patampa vieningai dirbančia komanda, kurioje visi pasitiki vieni kitais. Nemažą kurso dalį užima šauliškos ideologijos puoselėjimas – stengiamasi vadovautis Šaulių sąjungos įkūrėjo Vlado Pūtvio suformuluotais įsakymais šauliams bei suprasti organizacijos tikslus bei uždavinius.

Šaulių pamokos Kaune

Vytauto Didžiojo 2-osios rinktinės jungtinės šaulių ir jaunųjų šaulių pajėgos lankėsi Kauno Kazio Griniaus progimnazijoje. Joje buvo skaitoma trumpa, tačiau efektinga paskaita pradinį klasių moksleiviams.

Paskaitos metu vaikus šauliai supažindino su LŠS veikla, vertybėmis, labiausiai buvo akcentuojami jaunųjų šaulių užsiėmimai. Buvo kviečiama prisijungti prie jų, prie organizuojamų vasaros stovyklų. Interaktyvių žaidimų metu su vaikais buvo kalbama apie Tėvynę, kolektyvinę gynybą, pareigą savo šaliai. Paskaitos metu buvo išsiaiškinta, koks ginklas yra pats galingiausias, koks žmogus yra pats stipriausias, kaip tą stiprybę įgyti ir kas ją suteikia. Šauliai vaikams aiškino kodėl šie dalykai tokie svarbūs mūsų šaliai.

Po susitikimo šauliai džiaugėsi, kad į paskaitą susirinkę vaikai buvo motyvuoti ir mokytojų puikiai paruošti. Kartu giedojo Tautišką giesmę, dainavo liaudiškas dainas, todėl tai buvo išskirtinė pamoka. Su šauliais ir jų veikla susipažino apie 200 Kazio Griniaus progimnazijos pradinukų.

Balandžio 1–2 dienomis vyko pirmosios naujos BŠK programos lauko pratybos. Nors šeštadienio rytą merkė lietūs, o net išliūdus saulei samanos buvo šlapios, pratybų metu nestigo entuziazmo, motyvacijos ir ryžto. Antrą dieną besidalindami savo lauknešėliais iš namų (juk į pratybas visada reikia maisto imti „sau ir draugui“), ne vienas išsakė nuomonę, kad pratybos pareikalavo daug jėgų, todėl buvo tikras iššūkis „nesustoti ir eiti toliau“.

Pratybos baigės su šypsenomis veiduose ir klausimu „kada kartosim?“

Svarbiausia, kad kiekvienas po tokių pratybų gali miegoti ramiau, nes vis didėja gretos žmonių, kurie skiria savo laisvalaikį Tėvynės labui. Ir nesvarbu, ar Tau 18 metų, ar prieš porą mėnesių Tau lūžęs šonkaulis, ar esi 1944 metų gimimo (vyriausias BŠK baigęs šaulys), ar nepadarai nė vieno atsipaudimo – visi turime galimybę prisidėti prie Tėvynės gynybinės galios didinimo!

Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės informacija

„Kęstutėnų“ žygis

Lietuvoje smarkiai populiarėja žygiai, skirti už laisvę ginklų kovojusių pokario karžygių atminimui. Už laisvę kovojusius Kęstučio apygardos partizanus Jurbarko krašte pagerbė net 2,2 tūkst. žmonių, atvykusių iš visos šalies aplankyti didvyrių žūties, stovyklaviečių, slėptuvių, mūšių vietų. Šiame žygyje dalyvavo 594 Lietuvos Šaulių sąjungos nariai.

Šauliai į Eržvilko miestelio gimnaziją (Jurbarko r.), nuo kurios prasidėjo 36 ir 22 kilometrų „Kęstutėnų“ žygis, šeštadienio rytą atvažiavo iš Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių, Marijampolės, Panevėžio, Tauragės, Varėnos, Jurbarko, Raseinių ir kitų kraštų. Didžioji dalis žygio dalyvių buvo jaunimas.

Trasos pradžioje žygeiviai sustojo prie šulinio, į kurį sovietų NKVD budeliai ir stribai įmesdavo nužudytų partizanų kūnus. Balandinės miške aplankytas kryžius, skirtas 1945 metų liepos 9 dieną mūšyje nuo NKVD užpuolikų kritusio partizanų būrio vado Petro Švedo ir jo ginklo brolių Izidoriaus Kriščiaus, Juozo Lekučio, Broniaus Lionos, Prano Urbelio atminimui. Partizanai buvo užkasti šioje vietoje. Taip pat sustota Purviškių

Vadų rengimo seminaras

Kovo 21–22 d. Šiauliuose vyko Lietuvos šaulių sąjungos rinktinių vadų rengimo seminaras, kurio metu buvo siekiama atnaujinti nuolatinės tarnybos šaulių įgūdžius ir žinias, kelti motyvaciją tolimesniems darbams.

Pirmąją seminaro dieną buvo aptarti I ketvirčio veiklos rezultatai ir planuojama II ketvirčio veikla. Teorinių mokymų metu nuolatinės tarnybos šauliai išklause ginkluoto konflikto teisės ir informacinio karo paskaitas. LK Strateginės komunikacijos specialistas Tomas Čeponis supažindino klausytojus su hibridinio karo ir jo sudedamųjų elementų keliama grėsme bei valstybinių institucijų vaidmeniu užkertant kelią galimoms grėsmėms. Kita seminaro dalis – skirta pristatyti ginklo šaulio tarnybai naudojimo teisinę bazę. „Seminaro metu siekta rinktinių vadus, pavaduotojus ir kovinio rengimo specialistus supažindinti su mokymo organizavimu, kokios užduotys, kokie tikslai ir koks procesas vyksta, norint gauti pažymą šaulio tarnybai ginklo įsigijimui“, – kalbėjo Virgilijus Milišauskas LŠS MC vyresnysis instruktorius.

Praktiniai įgūdžiai buvo tobulinami Šiaulių rinktinės lazerinėje šaudykloje. Tai antra LŠS įkurta lazerinė šaudykla (šiais metais Klaipėdoje planuojama atidaryti trečią lazerinę šaudyklą).

LDK Kęstučio šaulių 7-osios rinktinės informacija

miške, kur 1948 metų rugsėjo 15 dieną vyko kautynės su okupantų pajėgomis – mūšio metu žuvo Kęstučio apygardos Aukuro rinktinės štabo viršininkas Juozas Stanevičius-Gediminas, daugelis jo bendražygių. Tame pačiame miške veikė partizanų bunkeris, jame buvo įrengta koplytėlė. Žygio dalyviai pagerbė čia 1950 metų gruodžio 12 dieną žuvusius Kęstučio apygardos Butigeidžio rinktinės partizanus. Neliko pamirštos ir Balnių kaimo apylinkės, kitos vietos, kuriose žuvo arba slėpėsi partizanai.

Dešimties valandų trukmės žygio dalyviai sustodavo atspūsti, pasistiprindavo sultiniu, kitais patiekalais. Žygis prasidėjo šeštadienio rytą ir baigėsi vakare, žmonės buvo apdovanoti atminimo medaliais bei diplomais.

Džiaugiamės, kad toks didelis Lietuvos šaulių sąjungos narių skaičius dalyvavo „gyvoje“ istorijos pamokoje.

Dovilė Rusteikienė

Antrąją dieną vyko kovinio šaudymo iš pistoleto Glock 17 ir automatinio šautuvo AK-4MT pratybos. 37 instruktoriams, sėkmingai išlaikiusiems teorinę teisės dalį ir įvykdžius kovinio šaudymo normatyvus, buvo įteikti pirmieji ginklo šaulio tarnybai nešiojimo ir naudojimo mokymo programos baigimo pažymėjimai. Gavę pažymėjimus šauliai pasirengę pradėti mokymus, skirtus ginklo šaulio tarnybai įsigijimui. Nuspręsta, kad pirmieji bus mokomi tie šauliai, kurie jau turi įsigiję ginklą.

Rinktinių ir LŠS štabo bendravimas ir bendradarbiavimas labai svarbus aspektas LŠS veiklos gerinimui ir tobulinimui, aptarti aktualūs LŠS klausimai padeda Sąjungai judėti į priekį.

1941-ųjų birželis

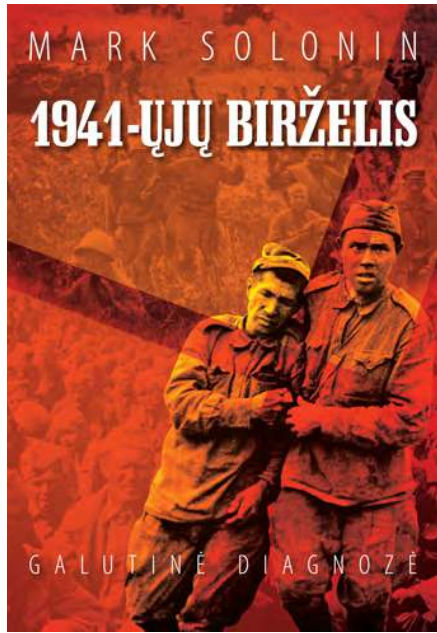
Leidykla „Briedis“ pristato šeštą Rusijos istoriko Marko Solonino knygą „1941-ųjų birželis. Galutinė diagnozė“, kuria baigiama Lietuvoje didelio populiarumo sulaukusi šio autoriaus knygų serija. M. Soloninas apibendrina daugelio metų istorinius tyrimus ir paskelbė, kad apie tai daugiau nerašys.

„1941-ųjų birželis. Galutinė diagnozė“ atsako į klausimą: kodėl kovos technikos priemonių bei žmonių gausa už Vermachtą pranašesnė Raudonoji armija patyrė daugybę triuškinamų pralaimėjimų. Puolamajam karui svetimoje teritorijoje atkakliai rengiamos sovietų kariuomenės vadai pirmosiomis karo dienomis buvo apstulbinti masinio dezertyravimo atvejų, raudonarmiečių nenoro kautis už krui-

ną Stalino režimą. Šios niūrios tiesos mūsų dienų Rusijoje vis dar nenorima pripažinti. Būtent todėl M. Soloninui ir toliau klijuojama istorinio revizionisto etiketė. Autorius – lyg krislas akyje dabartinei Rusijos valdžiai, kuri iki šiol mėgina telkti naciją savo agresyviems tikslams remdamasi „didžiojo tėvynės karo“ mitu.

Šią paskutinę studiją Antrojo pasaulinio karo tema autorius papildė šimtais Rusijos ir Vokietijos archyvuose rastų dokumentų, dar tvirčiau grindžiančių jo teiginių teisingumą.

„1941-ųjų birželis. Galutinė diagnozė“ – išsamus, gilus ir nešališkas M. Solonino šio pobūdžio mokslinių tyrimų rezultatų finalinis akordas.

Mark Solonin. 1941-ųjų birželis. Galutinė diagnozė. Iš rusų kalbos vertė Vytautas Leščinskas. Vilnius: Briedis. 536 p.

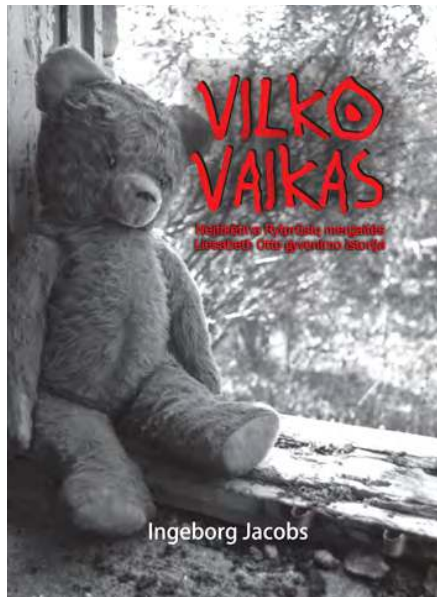
Vilko vaikas

Leidykla „Briedis“ pristato Ingeborgos Jacobs knygą „Vilko vaikas. Neįtikėtina Rytprūsių mergaitės Liesabeth Otto gyvenimo istorija“. Nuo 2011 iki 2015 metų Vokietijoje išėjo 13 šios knygos leidimų.

I. Jacobs gimė 1957 metais Zolinge. Nuo 1995 metų – laisvai samdoma „ZDF“ žurnalistė, daugelio dokumentinių filmų autorė. Yra pelniusi ne vieną apdovanojimą, tarp jų Vokietijos premiją už filmą ekonomikos temomis (Deutscher Wirtschaftsfilmpreis) ir Bavarijos televizijos premiją (Bayerischer Fernsehpreis).

1994 metais, sulaukusi penkiasdešimt septynerių, Lyzabetė Oto (Liesabeth Otto) apie savo gyvenimą papasakojo „ZDF“ žurnalistei Ingeborgai Jacobs. Apie ją, „vilko vaiką“, buvo sukurtas dokumentinis filmas, kurį rodė „ZDF“ ir „ARTE“ televizijos. Jis sulaukė didžiulio susidomėjimo ir gavo „World Television Awards“ apdovanojimą. Paskui pasirodė knyga – sukrečianti

vaiko, kuris atsispiria visoms gyvenimo negandoms, istorija. Rytų Prūsijoje pokario sumaištyje tūkstančiai vaikų netenka tėvų ir lieka vieni vieni. Lyzabetė – viena iš jų. Su vaikais bėgdama nuo sovietų armijos badu miršta septynmetės Lyzabetės mama. Lyg to būtų maža, ieškodama maisto mergaitė pasimetė nuo vyresniųjų brolio ir sesers ir vieni viena atsiduria Lietuvoje. Čia metų metus klajoja, nakvoja daržinėse, tvartuose arba po tiltais, elgetauja, vagiliauja, stengdamasi išgyventi. Jos niekam nereikia, ji niekam nerūpi. Ją pjudo šunimis, vietiniai vaikai žaisdami bando mergaitę pakarti, aštuonerių ji išžaginama ir vos nepaskandinama. Penkiolikmetė už vagilavimą atsiduria nepilnamečių kolonijoje. Po kelių laisvės savaitių – vėl lageris, o paskui prasideda klajonės po Sovietų Sąjungą. Tačiau Lyzabetė niekada nepraranda vilties vieną dieną rasti savo šeimą ir su neįtikėtina ištverme pakelia visus likimo siunčiamus išbandymus.

Ilgą laiką Lietuvoje menkai kas domėjosi „vilko vaikų“ tema. Apie tai mažai kalbėjo ir patys „vilko vaikai“, kurių kiekvieno gyvenimo istorija yra sukrečianti ir tragiška. Nemažai šių dalių patyrusių žmonių tebegyvena Lietuvoje ir laiko ją savo tėvyne.

Ingeborg Jacobs. Vilko vaikas. Neįtikėtina Rytprūsių mergaitės Liesabeth Otto gyvenimo istorija. Iš vokiečių kalbos vertė Dalia Kižlienė. Vilnius: Briedis. 328 p.

ŽINIOS TRUMPAI

PRIIMTI EITI PAREIGAS:

LŠS vado 2017-02-03 įsakymu Nr. 21P Vytautas Žymančius paskirtas į LŠS Mokymo centro vyriausiojo mokymo specialisto pareigas nuo 2017-02-04.

LŠS vado 2017-02-07 įsakymu Nr. 22P Tadas Jurkštas paskirtas į LŠS Mokymo centro vyriausiojo mokymo specialisto pareigas nuo 2017-02-08.

LŠS vado 2017-02-15 įsakymu Nr. 29P Jolanta Baltrukaitienė paskirta į LŠS Vakarų (jūros) šaulių 3-iosios rinktinės vyr. logistikos ir personalo specialistės pareigas nuo 2017-02-20.

LŠS vado 2017-03-31 įsakymu Nr. 56P Tadas Jurkštas paskirtas į LŠS Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės vyr. viešųjų ryšių specialisto pareigas nuo 2017-04-03.

LŠS vado 2017-04-03 įsakymu Nr. 59P Irena Eigėlienė paskirta į LŠS Plk. Prano Saladžiaus šaulių 9-osios rinktinės specialisto pareigas nuo 2017-04-05.

LŠS vado 2017-04-10 įsakymu Nr. 64P Vaidotas Rutavičius paskirtas į LŠS Vakarų (jūros) šaulių 3-iosios rinktinės Klaipėdos 310-osios šaulių kuopos vado pareigas nuo 2017-04-11.

LŠS vado 2017-04-11 įsakymu Nr. 68P Raimundas Gresius paskirtas į LŠS Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Kaišiadorių 208-osios šaulių kuopos vado pareigas.

LŠS vado 2017-04-11 įsakymu Nr. 69P Linas Remeikis paskirtas į LŠS Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Jonavos Justino Vaireikio 211-osios šaulių kuopos vado pareigas.

LŠS vado 2017-04-21 įsakymu Nr. 76P Raimundas Mertinkaitis paskirtas į LŠS Suvalkijos šaulių 4-osios rinktinės vado pavaduotojo pareigas nuo 2017-04-26.

IŠ PAREIGŲ ATLEISTI:

LŠS vado 2017-03-03 įsakymu Nr. 40P Rūta Blagnytė nuo 2017-03-10 atleista iš LŠS Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės vyr. viešųjų ryšių specialistės pareigų.

LŠS vado 2017-03-31 įsakymu Nr. 55P Tadas Jurkštas nuo 2017-04-02 atleistas iš LŠS Mokymo centro vyriausiojo mokymo specialisto pareigų.

LŠS vado 2017-04-10 įsakymu Nr. 63P Vydas Verbilis atleistas iš LŠS Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Jonavos Justino Vaireikio 211-osios šaulių kuopos vado pareigų.

LŠS vado 2017-04-10 įsakymu Nr. 64P Valerijus Krisikaitis atleistas iš LŠS Vakarų (jūros) šaulių 3-iosios rinktinės Klaipėdos 310-osios šaulių kuopos vado pareigų.

LŠS vado 2017-04-19 įsakymu Nr. 73P Skirmantas Andriušis nuo 2017-04-25 atleistas iš LŠS Suvalkijos šaulių 4-osios rinktinės vado pavaduotojo pareigų.

LŠS vado 2017-04-19 įsakymu Nr. 74P Gerardas Mataitis nuo 2017-04-26 atleistas iš LŠS štabo G1/4 (Personalo ir logistikos) skyriaus ginklininko pareigų.

LIETUVOS ŠAULIŲ SAJUNGOS VADAS APDOVANOJO:

Šaulių sąjungos pasižymėjimo ženklų „Už nuopelnus šaulių sąjungai“ (II laipsnio):

Nerijų Vaidotą – LŠS GSK 1-o būrio šaulį.

Vincą Stanevičių – LŠS Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės Ukmergės 1002-osios šaulių kuopos vado pavaduotoją.

Šaulių sąjungos pasižymėjimo ženklų „Už nuopelnus šaulių sąjungai“ (III laipsnio):

Gerardą Kvedarą – LŠS GSK 1-o būrio šaulį.

Dalią Uldinskienę – Suvalkijos šaulių 4-osios rinktinės Vilkaviškio P. Karužos šaulių 406-os kuopos vado pavaduotoją.

Eugenijų Ivanauską – LDK Kęstučio šaulių 7-osios rinktinės Šilalės 3-os kuopos šaulį.

Julijų Proškų – Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Kauno 202-os šaulių kuopos vadą.

Vytautą Judicką – Suvalkijos šaulių 4-osios rinktinės Pilviškių šaulių 404-os kuopos vado pavaduotoją.

Dalią Ragauskienę – Žemaitijos šaulių 8-osios rinktinės vado pavaduotoją.

Valerijų Krisikaitį – Vakarų (jūros) šaulių 3-iosios rinktinės šaulį.

SVEIKINAME

Šaulius Joną Dombravą 90-ojo, Vincentą Aleksyną 80-ojo, Romą Akelaitį 70-ojo jubiliejaus proga linkime stiprios sveikatos, neblėstančios patriotinės dvasios ir ilgų prasmingų metų.

Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės Vilniaus šaulių kuopos vadas ir šauliai

Sveikiname šaulį Julijų Lukį garbingo 80-tojo jubiliejaus proga. Linkime stiprybės ir sveikatos tarnaujant Šaulių sąjungai ir Tėvynei.

Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Raseinių šaulių 207-osios kuopos vadas ir šauliai

Šaulės Zitą Urbonienę 80-ojo ir šaulę ir Nomedą Šnapštytę 20-ojo jubiliejaus proga. Linkime sveikatos, neblėstančios energijos, ilgų gyvenimo metų, ištvermės šauliškoje veikloje.

Gen. Povilo Plechavičiaus šaulių 6-osios rinktinės vadas, Joniškio kuopos vadas ir šauliai

Šaulį Konradą Lekešį 25-ojo gimtadienio proga. Šaulių sąjungai priklauso nuo 12 m. Baigęs Vilkaviškio „Aušros“ gimnaziją, pasirinko karininko kelią, mokosi Karo akademijoje, įgytas žinias atostogų metu perduoda jauniems šauliams. Linkime neišsenkančios energijos šauliškame kelyje, stiprybės tarnaujant Lietuvos šaulių sąjungai ir Tėvynei.

Šaulį Romą Eidukevičių 55-ojo jubiliejaus proga. Linkime stiprios sveikatos, neišsenkančios energijos šauliškame kelyje, stiprybės tarnaujant Lietuvos šaulių sąjungai ir Tėvynei.

Šaulį Romualdą Ramanauską prieš 25 metus tapus Lietuvos šaulių sąjungos nariu. Linkime stiprios sveikatos, ilgų vadovavimo metų kuopai ir daug įvairios šauliškos veiklos.

Suvalkijos šaulių 4-osios rinktinės Vilkaviškio P. Karužos 406-osios šaulių kuopos vadas, valdyba ir šauliai

Šaulius Eugenijų Vieta 70-ojo, Edmundą Paliuką 65-ojo, Vaclovą Praną Navikauską 75-ojo, Edmundą Pauliukonį 75-ojo, Alfredą Baltušką 85-ojo, Robertą Trovį 35-ojo jubiliejau proga. Linkime stiprios sveikatos, neišsenkančios energijos pasirinktame šauliškame kelyje, ištvermės ir dvasios stiprybės tarnaujant Lietuvos šaulių sąjungai ir Tėvynei.

Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Kauno Tvirtovės 203-osios šaulių kuopos vadas, valdyba ir šauliai

APIE MUS RAŠO

suvalkietis.lt
„Žaisdami karą jaunieji šauliai ir savanoriai ruošiasi ginti Tėvynę“. Rašoma apie jaunuosius šaulius, jų veiklą.

pajurionaujienos.com
„Jaunieji šauliai mokėsi karinės taktikos“. Rašom, kaip Klaipėdos vakarų jūros šaulių Kretingos 5-osios kuopos jaunieji šauliai mokėsi taktikos ypatumų, komandinio darbo.

udiena.lt
„Miškasodžio dalyviai kyla į kovą su klimato kaita“. Rašoma apie Vyžuonų girininkijoje esantį šilą, kuriame vyko nacionalinis miškasodis ir kaip prie miško sodinimo prisidėjo šauliai.

butenai.lt
„Laisvės dienos – kairiojo kranto maršas“. Rašoma apie tai, kaip Lietuvos nepriklausomybės atgimimo - Kovo 11-osios šventę paminėjo Utenos 9-osios pulkininko Prano Saladžiaus rinktinės Anykščių Dariaus ir Girėno 901-os kuopos jaunieji šauliai. Jų kelionė iš Anykščių į Kavarską.

taurageszinios.lt
„Pagerbtas garsaus partizano atminimas“. Rašoma apie Batakių seniūnijoje Bijotų kaime vykusią iškilmingą Jungtinės Kęstučio apygardos vado Juozo Kasperavičiaus-Visvydo 70-ųjų žūties metinių paminėjimą.

UŽJAUČIAME

Mirus ilgamečiui Lazdijų Adolfo Ramanausko-Vanago 104-osios kuopos šauliui Sebestinui Grebliui, nuoširdžiai užjaučiame šeimą ir artimuosius.

Lazdijų kuopos šauliai

~~~

Mirus garbės šauliui Vitui Pečiui, sunkią netekties valandą reiškiamo nuoširdžią užuojautą šeimai ir artimiesiems.

Jurbarko P. Paulaičio šaulių 1-osios kuopos šauliai

~~~

Nuoširdžią užuojautą reiškiamo Apsaugos kuopos šaulei Rasai Kančiauskienei, mirus mylimam tėveliui.

Gen. Povilo Plechavičiaus šaulių 6-osios rinktinės vadas ir šauliai

~~~

Mirus Baisogalos kuopos šauliui Antanui Žukauskui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą šeimoms nariams ir artimiesiems.

Gen. Povilo Plechavičiaus šaulių rinktinės šauliai, Baisogalos kuopos šauliai

~~~

Mirus ilgamečiams garbės šauliams Vincui Zakarevičiui ir Antanui Cineliui, nuoširdžiausiai užjaučiame jų šeimas ir artimuosius.

Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Kauno Tvirtovės 203-osios šaulių kuopos vadas, valdyba ir šauliai.

LIETUVOS ŠAULIŲ SAJUNGOS NORMINIŲ DOKUMENTŲ SAŲADAS		
Eil. Nr.	Dokumento rengėjas/ Dokumento pavadinimas	Pasirašymo arba galiojimo data, registracijos numeris
Pagrindiniai dokumentai		
1.	LŠS vado įsakymas „Dėl Lietuvos šaulių sąjungos strategijos 2017–2019 m. tvirtinimo“	2017-03-20 Nr. 83
Personalo		
2.	LŠS vado įsakymas „Dėl Šaulio tarnybos vertinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“	2017-04-19 Nr. 117
Karinio rengimo		
3.	LK vado įsakymas „Dėl Lietuvos kariuomenės vado 2014 m. gegužės 2 d. įsakymo nr. V-482 „Dėl šaudymo planavimo, organizavimo, kontrolės ir saugos taisyklių (pėstininkų ginklų) patvirtinimo“ pakeitimo“	2017-02-08 Nr. V-177
4.	LK vado įsakymas „Dėl Lietuvos kariuomenės vado 2009 m. rugpjūčio 18 d. įsakymo Nr. V-822 „Dėl šaudyklų ir mokomųjų laukų naudojimo planavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“	2017-02-08 Nr. V-173
5.	LŠS vado įsakymas „Dėl LŠS šaunamųjų ginklų ir šaudmenų saugojimo, išdavimo ir apskaitos tvarkos aprašo patvirtinimo“	2017-03-02 Nr. 67
6.	LK vado įsakymas „Dėl Lietuvos kariuomenės vado 32012 m. lapkričio 9 d. įsakymo nr. V-1288 „Dėl šaudymo kurso ir ginklų valdymo testų tvirtinimo“ pakeitimo“	2017-03-15 Nr. V-382
Logistikos, transporto		
7.	LŠS vado įsakymas „Dėl Lietuvos šaulių sąjungos vado 2013 m. gegužės 14 d. įsakymo Nr. 59 „Dėl uniformos dėvėjimo tvarkos tvirtinimo“ pakeitimo“	2017-04-11 Nr. 108
Buhalterijos		
8.	LŠS vado įsakymas „Dėl stojamojo ir nario mokesčio tvarkos aprašo“ Lietuvos šaulių sąjungos Centro valdybos narių posėdžio protokolas	2017-01-12 Nr.10 2016-11-12 Nr. 6CV
9.	LŠS vado įsakymas „Dėl stojamojo ir nario mokesčių dydžių nustatymo“	2017-01-20 Nr. 22
10.	LŠS vado įsakymas „Dėl kelionės išlaidų kompensavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“	2017-01-31 Nr. 33

**Norite pasidalinti naujienomis,
sveikinimais ar geromis žiniomis?
Parašykite mums!**
redakcija@sauliusajunga.lt

PRENUMERATA METAMS – 8 €

Kanadoje ir JAV – 50 \$, ES šalyse – 30 €.

Žurnalą galima užsisakyti:

- „Trimito“ redakcijoje;
- kiekvienos rinktinės štabe (kuopoje);
- Lietuvos pašto skyriuose* arba www.prenumeruok.lt.

Galima prenumeruoti ir elektroninę žurnalo versiją**.

* Užsakymo indeksas 5291, kaina 8 €. Lietuvos pašto skyriuose prenumerata į užsienį nepriimama.

** Pasirinkus prenumeruoti žurnalo el. versiją prašome pervesti pinigus į „Trimito“ sąskaitą banke LT14 7180 9000 0060 6626 ir informuoti redakciją el. p. redakcija@sauliusajunga.lt

Kaina 1,59 €

